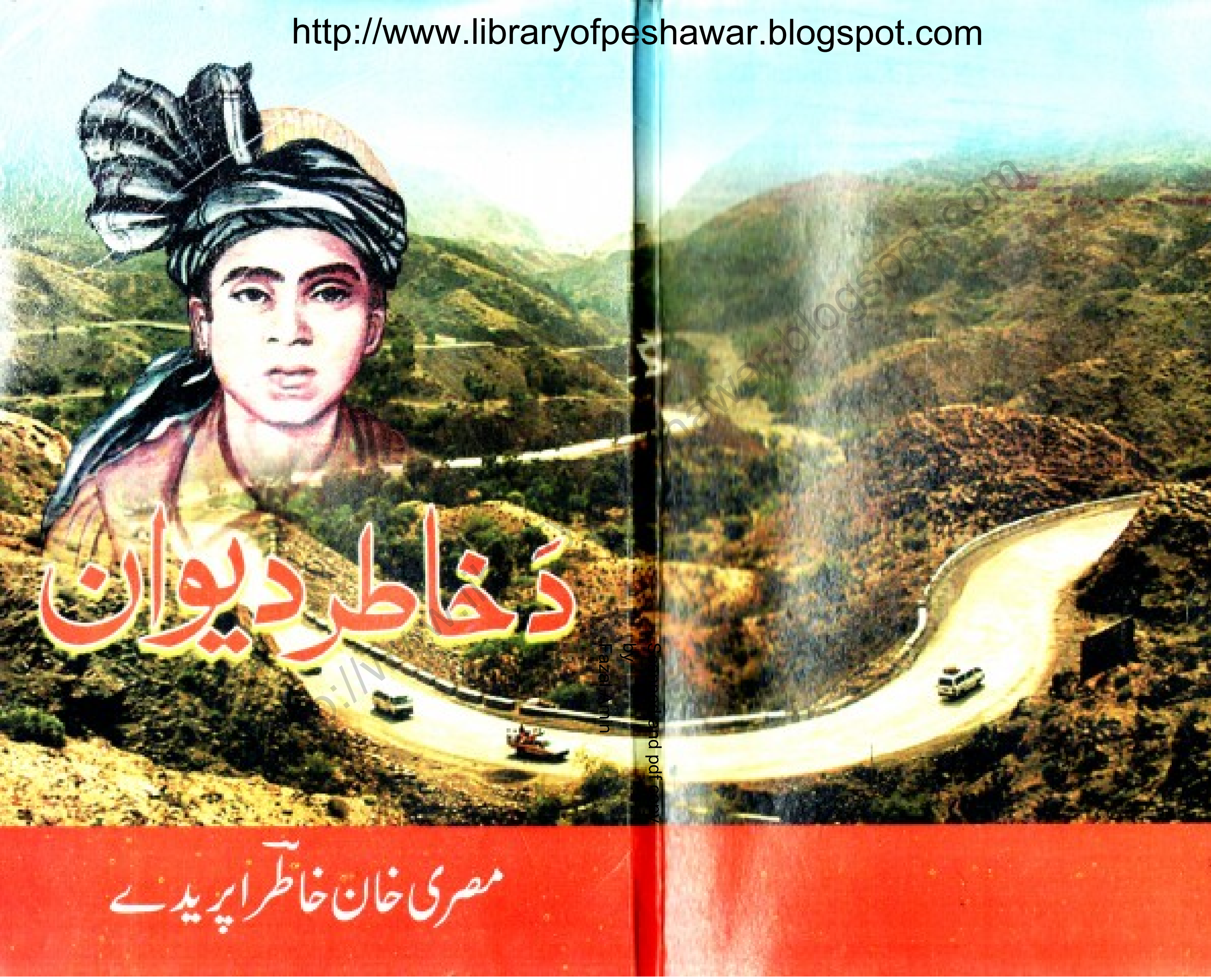

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د خاطر دیوان

مصري خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تړون

دخيبر دري
دشاعرانه غيږې
په
نوم

دخاطر رنګين غزل ته چې راښېږم
په دې خو خيبر کښې ځه دې بې له خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

فهرست

مخ	شمېر
	(ا)
۱۴	۱ : چې عاشق د معشوقې په لور کاته کا
۱۵	۲ : چې اشنا ئې ستمګرشي ني به څه کا
۱۶	۳ : ژړه چې کړې هر وخت دردونه اشنا
	(د)
۱۷	۴ : کافي برقې دې دېدار د محمد
	(ل)
۱۸	۵ : خير ئې که درته ما وکل تا را وکل
	(م)
۱۹	۶ : د استا د حسن تماشې وا خستم
۲۰	۷ : دوا به شم تا نه قربان څه وکړم
۲۱	۸ : باغ د مينې دې د خيال پکښې غنچې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

۹ : زهٔ تکه د مرمر په شان دیدار ته اربهٔ کېږم ———— ۲۲
۱۰ : شرمسره چې نه یم په ځوانۍ پسې نهیږم ———— ۲۳
۱۱ : ستا په الفت کښې به هر هوښیار نهٔ شم ———— ۲۴
۱۲ : واخلمه تا اوکهٔ دنیا واخلم ———— ۲۵
۱۳ : خوشحالي ستا شوه زهٔ ئې نهٔ اخلم ———— ۲۶
۱۴ : تکه ګلې چې په ازغو کښې وینم ———— ۲۷
۱۵ : په دې دنیا کښې هسې شپې تېروم ———— ۲۸
۱۶ : اشنا کهٔ تا ته په کتو پره شوم ———— ۲۹
۱۷ : قسمت د اسې دې ویدهٔ کړم چې بیدار نهٔ شوم ———— ۳۰
۱۸ : نور په زړهٔ کې نهٔ ځائیږي چې څهٔ وایم ———— ۳۱
۱۹ : ته به کرغُ هسې بنځلې نهٔ به مریم ———— ۳۲
۲۰ : جنګلي مخ ته دې د مرمر په شان اربهٔ یم ———— ۳۳
۲۱ : رنګ ته چې ګوره سرے سکروټ نهٔ یم ———— ۳۴
۲۲ : سپرلیه ! زهٔ دې په غنچو کښې نهٔ یم ———— ۳۵
۲۳ : یاره ! ستا مینې په اور سېزلے یم ———— ۳۶
۲۴ : ستا د منزل په منزلونو کښې یم ———— ۳۷

(و)

۲۵ : ژوندی کله ته ما پرهٔ دی بې له خاورو ———— ۳۸
۲۶ : څوره به زهٔ ته به رمه په سرو سترګو ———— ۳۹
۲۷ : نن به څهٔ پرسې نما په تږي سترګو ———— ۴۰

مخ

۲۸ : بیا دې سرې نهٔ کړم په هغو سترګو ———— ۴۱
۲۹ : ما د وصال په شپه کښې توره شپه سحر لیدلې ———— ۴۲
۳۰ : شوق چې ستا لهٔ دیده پیغو بعثو سره لاړ لو ———— ۴۳
۳۱ : باد شو مه د عشق ډګې نګر نه په سر وټ ———— ۴۴
۳۲ : غم به سره پټ د رایه په زړهٔ ذره ذره یو ———— ۴۵
۳۲ب : ځکه چې ته په سره نپه د تیر کړو ———— ۴۶
۳۲ج : منبه نشو له دیه چې انکار دې وکړو ———— ۴۷

(ه)

۳۳ : خبر نهٔ وم دې ثواب او دې عذاب ته ———— ۴۸
۳۴ : زهٔ یمه هجران د دنیا سترګو ته ———— ۴۹
۳۵ : ته چې رقیب ته اشارې کړې دا د مل نخښه ده ———— ۵۰
۳۶ : خواږهٔ تراغهٔ شو د څرېدو هسې نامه پاتې ده ———— ۵۱
۳۷ : بیګا ستا په انتظار چې هسې ستړې توره شپه کړه ———— ۵۲
۳۸ : لرې د نقاب لرې کړه دل زده کړه ———— ۵۳
۳۹ : ما په شوګیر تا په خوب تېره کړه ———— ۵۴
۴۰ : رقیبه په خبر راغلې راشنا خبرې کړه ———— ۵۵
۴۱ : یاد شرابونه نشې ورباسه ———— ۵۶
۴۲ : د سحر باده دا ارمان یوسه ———— ۵۷
۴۳ : تکه ګلې د مرسپدو وکه شه ———— ۵۸
۴۴ : ستالهٔ سپینه مخه څار نما زهګې شه ———— ۵۹
۴۵ : د هجران په شپه دیو په لاس کښې راغله ———— ۶۰
۴۶ : ترغو ته چې زړهٔ ګیرې کله کله ———— ۶۱

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ
٤٧ : ستا د ښکلي مخ شمعه چې مې په شرله ———— ٦٢
٤٨ : بيا به سره وګرځو اوس ځواني ده دمه دمه درومه ———— ٦٣
٤٩ : شکر دے چې زه هم د ښېرې شرمېږم ———— ٦٤
٥٠ : کله چې په فکر کښې د ستا يمه ———— ٦٥
٥١ : دا لار چې خاوره شوم د ښېرې ځنې وتلې يمه ———— ٦٦
٥٢ : توبه څنګه تېرېږې که په هر ښيار باندې وختنه ———— ٦٧
٥٣ : ما په مثال لکه پتنګ وګڼه ———— ٦٨
٥٤ : د ستا د خلې چې فيصله مانه شي ———— ٦٩
٥٥ : ترو نصر په خرڅه کښې دا فسن مه زکړه ———— ٧٠
٥٦ : ته خو وايه زه به څه کړم، زړګيه لېونيه ! ———— ٧١

ډ

٥٧ : ځيګر چې شو کباب په لمبو د ګنډه ده ———— ٧٢
٥٨ : لرے دریاب د مینې نه شي په واړه زړه ———— ٧٣

ی

٥٩ : دا مې بله شپه به په نصيب سره راځي ———— ٧٤
٦٠ : عکس د ستا زما د سترګو له ځمبا ورځي ———— ٧٥

٦١ : د ستا سترګې چې کړې څې د زړه نه وځي ———— ٧٦
٦٢ : زړګيه ! تا دې چې د ر دونه څه دي ———— ٧٧
٦٣ : چې پښېمان نه شې په يا کښې څه دي ———— ٧٨
٦٤ : کله د ستا د خند په د ر شپې دي ———— ٧٩
٦٥ : د ستا په غم کښې خوشحالي پټې دي ———— ٨٠
٦٦ : زما چې دا مدام د غه دلبر ته سترګې دي ———— ٨١
٦٧ : تن خو ماته هسې بله دنيا ښکاري ———— ٨٢
٦٨ : زړه چې کله هر څو رانه هر څه غواړي ———— ٨٣
٦٩ : زما زړه او د ستا سترګې سره چړنې ي ———— ٨٤
٧٠ : ما نه چې نن به چې زړه د چرته ځي د دوونه دکا تېرېږي ———— ٨٥
٧١ : څه چې پرې پټه ماز ماديار سره جوړيږي ———— ٨٦
٧٢ : د مخت د ګذار د نن چې دا غم نه شه جوړيږي ———— ٨٧
٧٣ : تر د به ايله څه د لهو نن نه پاتې کيږي ———— ٨٨
٧٤ : سترګې دې چې کړه برندې چې وختنه د ار خطا شي ———— ٩٠
٧٥ : په ارمان د ناڼانو شې چې هر ښيار شي ———— ٩١
٧٦ : د دې دنيا نه چې ګلان وړک شي ———— ٩٢
٧٧ : چې چې ددنده د ليري په پېمان شي ———— ٩٣
٧٨ : ستا چې خو دې زلفې کړ ټې دا تار شي ———— ٩٤
٧٩ : ويا ند چې به چې ما دې چې کا له به شي ———— ٩٥

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

٨٠ : خزان لاړ شي، بهار راشي ګلان خوشحاله شي ____ ٩٦

٨١ : راشه په کوڅه کښې د جرګې خبرې نهٔ شي ____ ٩٧

٨٢ : دا ستا په سترګو کښې به څهٔ باقي شي ____ ٩٨

ے

٨٣ : زړهٔ په ما نهٔ دے چې ناولے مخ دے ____ ٩٩

٨٤ : شوک چې ستا د ګرانې مینې طلبګار دے ____ ١٠٠

٨٥ : خوږ خو یو د مینې په ترخو کښې انتظار دے ____ ١٠١

٨٦ : خدایه څومره بې وفا زما دلبر دے ____ ١٠٢

٨٧ : ما دې ځان راته اشنا دستا په ښهر دے ____ ١٠٣

٨٨ : شاشه چې حسن دې اشنا د سرو لبو نه ډک دے ____ ١٠٤

٨٩ : تک تور سرے دا ستا سرے وربل دے ____ ١٠٥

٩٠ : څومره وړې وړې به ژړګي بانده دې چې غم دے ____ ١٠٦

٩١ : ستا په انتظار کښې مانه کال څهٔ دے ____ ١٠٧

٩٢ : چې نږدې ستا په تور دے په بل توره پیوند نهٔ دے ____ ١٠٨

٩٣ : چې لبونه ظعب د بصر باقې دے ____ ١٠٩

٩٤ : سترګې دې چلې چې وخندا زده کړے ____ ١١٠

ې

٩٥ : د ځان سپکاوے له کښې سکه وې مالیدې ____ ١١١

٩٦ : اشنا چې ن لیدهٔ تېرې وعدې رایادېدې ____ ١١٢

٩٧ : زما د امیدونو غنچې شېې وغوړیدې ____ ١١٣

٩٨ : چې بنګلې دې وخندېدې شرنګېدې ____ ١١٤

مخ

٩٩ : پوره شو به په دې چې په کنځل کښې څنګه ښکارېږي ____ ١١٥

١٠٠ : اے ګله ستا چې ډکې له خندانه سترګې لوېږې ____ ١١٦

١٠١ : کهٔ دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بیا به څهٔ کېږي ____ ١١٧

١٠٢ : د پره خوشحالۍ به نهٔ وه بیا راته هېرېږي ____ ١١٨

١٠٣ : ګله مجنون غونډې ګرځم په بیابان ورځې ____ ١١٩

١٠٤ : راشه اے ماه تابان په توره شپه کښې ____ ١٢٠

١٠٥ : چې د سترګو دې بنکار نهٔ زما سترګې ____ ١٢١

١٠٦ : خوږ د عمر ورې یوې ګړۍ شوې زما سترګې ____ ١٢٢

١٠٧ : د ستا چې نهٔ وینم دا توره سترګې ____ ١٢٣

١٠٨ : څهٔ وشوې چې سترګې دې په تابان غوښې شرلې ____ ١٢٤

١٠٩ : چې اشنا نږدې کړې ایسار یم ولې ____ ١٢٥

١١٠ : اوښکې نهٔ ګېږي غوښتې راماتې شوې ____ ١٢٦

١١١ : ته به په زړهٔ کښې مانه څهٔ راکړې ____ ١٢٧

١١٢ : ته ما ستا ګله یې په ستا نهٔ ____ ١٢٨

١١٣ : هر څوک نهٔ هغه د زړهٔ قرار ولاړه ____ ١٢٩

١١٤ : دا سې رانه ګرځې ته نهٔ چې رانه ګرځې ____ ١٣٠

سندرې

لهٔ ١٣٢ نه تر ١٦٥ پورې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې عاشق د معشوقې په لور کاتۀ کا
خو د لېمۀ شي کم طاقته پرېواتۀ کا

چې پلو له مخه لرې کړي رڼا شي
لکه سترګه د سبا چې راخاتۀ کا

لرې عکس د زړۀ واخله کۀ دې شک وي
چې دا تور باڼۀ دې څرنګه ويشتۀ کا

په مئين زړۀ ځنکدن شي چې يار راشي
په هيبت زړۀ په ګوګل کښې الوتۀ کا

د خاطر په زړګي داغ د بېلتون ګوره
چې د يار په لور کاږۀ واږۀ کاتۀ کا

چې اشنا يې ستمګر شي نو به څۀ کا
چې زخمي څوک په ښکېر شي نو به څۀ کا

چې ټول عمر يې تېر کړے په پالنګ وي
څۀ چې زمکه يې بستر شي نو به څۀ کا

چې په عمر کښې يې غم ليدلے نۀ وي
چې د غم سره يې سر شي نو به څۀ کا

انتظار چې د وصال په ګومه شپه کړي
د بېلتون چې پرې سحر شي نو به څۀ کا

کۀ ديدن د يار مرندے په دېرعذر شي
چې غماز د چا رهبر شي نو به څۀ کا

زۀ خاطر خو هميشه دغسې وايم
چې اشنا يې مسرور شي نو به څۀ کا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

کاڼي بوټي دي دیار د محمدؐ
ما منلي په دیدار د محمدؐ

ګلرنګونه به يې لاړ شي په مخکښې
که چا ونیوله لار د محمدؐ

د دُنیا واړه ګلونه به يې هېر شي
که چا ولیده ګلزار د محمدؐ

چې د دې دُنیا ژړا او خندا نهٔ وے
زهٔ وے شمع په مزار د محمدؐ

د یادونو يې وصال ګڼه خاطره
چې قرار وي يې قرار د محمدؐ

زړهٔ مې کوي هر وخت دردونه آشنا
لږ خو مې واوره فریادونه آشنا

تر څو به ژاړم ستا په مینه کښې زهٔ
ګوره د اوښکو مې سیندونه اشنا

اوس دې له غمه خلاصېدے نشم
ما وې په عشق کښې وي خوندونه آشنا

ښ په جبین کښې دې خالونه خړ دي
دي په چشمانو مې ګردونه آشنا

که ستا په خیال کښې دے اجل ته قریب
د خاطر شته دي ارمانونه آشنا

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خبر نن کۀ در ته ما وکړل تا را وکتل
خو کوم دم به دې بيا کۀ دې سبا را وکتل

هم د غسې کلونه وو چې مينه جوړېدۀ
څۀ وشو پسرلے دے کۀ آشنا را وکتل

دنيا را ته رنګوري د کتو نه وو تـم
چې تا نه مې کتلي دي هر چا را وکتل

پۀ مخه باندې راغلې مخ دې خله پټوۀ
کېږد غم دې را ته جوړ چې دې پۀ شا را وکتل

دستي مې وخندل هم دا مې وۀ ارمان
تا چې اے رقيبه پۀ خندا را وکتل

يو دم مې زړۀ نرے شو لوهم زولو خاندګمه
خاطر چې غريو نيولي پۀ ژړا را وکتل

[illegible]

د ستا د حسن تماشې واخستم
تکه لوګے پۀ سر لمبې واخستم

لاس خو بې را نۀ کېږدې مخ پټوې
ګورې ياران مې د غم شپې واخستم
دا در ته سوال کړم چې سوال نشم کړے
وايې خله تۀ چې ستا اسرې واخستم
سبا مې بيا پۀ زولنو کښې ګوره
نن بې چې فکر د کوڅې واخستم
سم دې د مخ پۀ سبا پوه نۀ شومه
کۀ دې د زلفو توري شپې واخستم
ګوره د ژوندون را ته يو پور ښکارېږي
چې تصور د هديرې واخستم
بس ياد وم دې نور مې مۀ تنګوه
چې ته مې صبر نشې غمې واخستم

خاطره تۀ او دا دنيا رکې پوهه شه
نۀ بس د عشق يوې قصې واخستم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ووایه شم تا نه قربان څه وکړم
نور ددې د پاسه په ځان څه وکړم

ته خو به کمخې د زلفو جوړې کړې
زه به دې شلېدلی ګرېوان څه وکړم
ته خو چا ته نه ورځې، خو زه با علم
ځم ستا په در کښې مهمان، څه وکړم
زه به نور څه نه کړم بس دے سوال کوم
نور خو زما نشته دے توان، څه وکړم
ستا په طمع ځان له پاتې شوے یم
ټول خو راته لاړل یاران، څه وکړم
پوه دې چې په ځان کړم اوس چې نه پرېږدې
بیا به راسې نه کړم سلطان، څه وکړم
چا به دغم ډک ژوندون اخستے وه
بس خو چې پیدا شوم انسان، څه وکړم

اوس خو زه خاطر په څه پوهېږم نه
تا چې کړمه داسې حېران، څه وکړم

باغ د مینې دې د خیال په کښې غوټې کړم
ستا د مخ په تصور کښې تماشې کړم

بل به نه وی یاره ستا غوندې کښې حسن
شُعله اور د خپله لاسه در پسې کړم

ستا د مخ کتاب د زړه په سترګو ګورم
په ځان تېرې ښې او بدې راخورې کړم

زه خاطر خو یاره ستا د مخ کتاب ته
بې له تا نه په خبر کښې ورځې شپې کړم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زۀ لکه د مومٔ پۀ شان دیدار ته اوبه کېږم
پرېږده چې او به شم ستا رخسار ته اوبه کېږم

چرته شې خوبونه شپې پرې ستورې محفل جوړ کړې
همدا چې مشغولا شې ستا سپېنګار ته اوبه کېږم

زۀ پرې بنۀ پوهېږم ستا لیدل زما اجل دے
بیا چې هم وار نۀ شي ستا یو وار ته اوبه کېږم

اوس خاطره ولې خداې پۀ نېۀ کړم دومره سخته
بیا چې پس لۀ مرګه ستا مزار ته اوبه کېږم

ستا پۀ اُلفت کښې به هوښیار نۀ شم
څوچې دعقل نه وزګار نۀ شم

سود چې د عشق پۀ لېونتوب نۀ شی
څوچې رسوا دې پۀ بار بار نۀ شم

یار چې وفا دې ماته هله وائی
چې ترې لاسر او ماله زار نۀ شم

څو چې پۀ تورو خاورو موږ نۀ شم
موږ به دې هومره پۀ دیدار نۀ شم

کۀ د منصور غوندې پۀ دار شم اشنا
دا ستا لۀ عشق به توبه ګار نۀ شم

خاطره ! داسې ګـذار عشق راکړلو[1]
چې بل ګذار ته به بیدار نۀ شم

[1] [illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

واخلمه تا او کهٔ دنیا واخلم
پهٔ خندا خرنګه ژړا واخلم

لېږې دې پوړ ته کړه د مخ نه زلفې
لېږه سودا چې پهٔ دنیا واخلم

تهٔ چې پهٔ سترګو کښې مسکې شوې ګلې
نهٔ دې د دې مینې بلا واخلم

تا ته چې ګورم پهٔ دوو زړونو کښې شم
یو قدم مخکښې بل پهٔ شا واخلم

مرګ او بېلتون را ته جوړه راغلې
خاطره دا واخلم کهٔ دا واخلم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

څومره چې زړېږم په ځوانۍ پسې زهیرېږم
خدایې زده نهٔ پوهېږم چې ساده شوم که پوهېږم

نهٔ اولهٔ تا تګ راوسې کله چرته شوې
هومره خو پوهېږم چې قدم اخلم وړدېږم
تهٔ او ستا بنایست چې په ما څنګه څنګه کړې شې
مهٔ کوه ایله نن د هر څهٔ سره جوړېږم
نهٔ یمه خوشحاله ستا په غم کښې خندهٔ مهٔ شې
خدایې پښلامهٔ کړه چې لهٔ تا ، مروړېږم
شان یې د کړو نهٔ وی خو چې زړهٔ یې شی را پورته
تا ته چې زهٔ سوال کړم د خپل ځان څنې شرمېږم
غوښتهٔ یې هم دا چې را ته وړاندې چې دروم
خدایې خبر چې بیا دې پهٔ پلوٰ دررښکاره کېږم
تهٔ کهٔ په یو خلهٔ لهٔ ما خلاصېږې نو بې واخله
تهٔ به را ته نهٔ شې کټه څهٔ له خندهٔ کېږم

څنګه ما خاطر در ته دا وړې چې یې هر کړه
پېژندهٔ چې یې وا ره په هر ځای کښې در یادېږم

میاشتنۍ قند مردان ـ خصوصي ګڼه ۱۰ ر کالیز نمبر (ص ۹۵)

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوشحالی ستا شوه زه یې نه اخلم
د ستا غمونه واړه زه اخلم

تا یې چې زړه وړه ګواه هم نه لرم
اوس به له تا نه څنګه زړه اخلم

اول سپرغی وم ستا د مینې د اور
اوس په ځان پوره شوم چې لمبه اخلم

په وړاندې دې خم په ورو ستوګوم آشنا
زه قدمونه چې واړه اخلم

هر سړی ګړ دو نه په خاطر دی د غم
په اسوېلو کښې چې سباله اخلم

د متن لیدنه کښې د النظ وغوښتنه د مه چې صحیح نه دے .

لکه ګلې چې په اغزو کښې وینم
داسې یې زړه ستا په بڼو کښې وینم

رخسار دې وینم تورو زلفو کښې ستا
لکه رڼا چې په تیارو کښې وینم

ګلفامه څوک له لرې اوسې له ما
زه دې د نم په پلوشو کښې وینم

د ستا لیدل تېر شوے خوب وه آشنا
بیا به دا خوب په کومو شپو کښې وینم

اے د سبا سترګې با خبره په ورو
تلهٔ د آشنا دې په خټو کښې وینم

زما خاطر خاطر دې اوږد کښې ویسو
اوس یې لوګی په اسوېلو کښې وینم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

پهٔ دې دُنیا کښې مسې شپې تېروم
لکه مېلمه یو دوه غړې تېروم

پهٔ ما زهیر مهٔ شې خو مخ ښکاره کړه
پهٔ زړهٔ د ستا د مخ لمبې تېروم

خوشحال تهٔ کوه چې غم نهٔ لرې
زهٔ لېونے یم چې تنګسې تېروم

دا نهٔ خاطر ستا د خاطر د پاره
پهٔ خپل خاطر د غم چپې تېروم

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○

اشنا کهٔ تا ته پهٔ کتو پوره شوم
نو بس پهٔ ټولو تماشو پوره شوم

بس خو معلومه شوه چې نهٔ رارسې
ستا د دروغو پهٔ وعدو پوره شوم

یا د ساقي د میو خوند نشته دے
یا زهٔ ایله اوس پهٔ نشو پوره شوم

سوے به هم د خاطر نهٔ وی داسې
زهٔ دې د مخ پهٔ سرو لمبو پوره شوم

○

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

قسمته داسې دې ودهٔ کړم چې بیدار نهٔ شوم
بغیر لهٔ تا ستا د غمونو نه وزګار نهٔ شوم

پهٔ دې دنیا کښې به غیر ستا لهٔ ژوندون خوندونو نه
لمبېږم غورځېږم خو یو ځل پهٔ کښې خمار نهٔ شوم

ستا پهٔ الفت کښې هغه خوب چې ما لیدلے اشنا
د رقیبانو د جرګو ځنې وېزار نهٔ شوم

تهٔ چې راکوې زهٔ به هغه وخت پهٔ طمع ومه
یو ځل هم مې د ستا د خُلې پهٔ بنهٔ ګفتار نهٔ شوم

هغه وعده چې تا پهٔ سترګو کښې وه مانه کړې
دا زهٔ خاطر دې د وعدې پهٔ انتظار نهٔ شوم

نور پهٔ زړهٔ کې نهٔ ځائېږی چې څهٔ وایم
دانه بیا مسرورېږی چې څهٔ وایم

کهٔ څهٔ نهٔ وایمه هم راپورې کړی
پهٔ دې هم راته قهرېږی چې څهٔ وایم

د هر چا پهٔ لوری څمه داسې وخت دے
بیا مې وخت کله تېرېږی چې څهٔ وایم

کهٔ خبره نهٔ وی مانه خبر دے خبر دے
بیا خپل حسن نه خبرېږی چې څهٔ وایم

وېره بنه پهٔ تا پوهېږمه خاطره
خو بس سترګې مې شرمېږی چې څهٔ وایم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تهٔ به کرغږي مسې بنګلے زهٔ به مړیم
چې یې اوس وګےلړ لیدلے زهٔ به مړیم

جنازه یې چې له کوره کړد تـــه درومي
تهٔ به نهٔ وې راوتلے زهٔ به مړیم

خدای د پاره پهٔ مزار یې چې را درومې
لږ شه ماته پښه نیولے زهٔ به مړیم

زهٔ به مړ شمه قرارې مړګے ورک شه
سره خاندی به ټول کلے زهٔ به مړیم

وچې ترغې به پهٔ ما وی با ذرغونې
وی مزار به یې ښبلے زهٔ به مړیم

اے اشناچې دې وطن له تهٔ را درومې
خړ خپږ خوږې لیدلے زهٔ به مړیم

خرې خاورې به پهٔ ما باندې انبار وی
هر سړے به درومی غلے زهٔ به مړیم

د کاکل پهٔ ختهٔ بند د مخ کتاب کړه
ما خاطر پهٔ خدای سپارلے زهٔ به مړیم

بنګلی مخ ته دې د موم پهٔ شان اوبهٔ یم
لکه کافے مسې کلک ورته پهٔ نړهٔ یم

چې پهٔ کومه لاره لاړشی زهٔ یې مل یم
لکه ګرد یې مسې خوږ پهٔ هر یو پلهٔ یم

زهٔ پهٔ کومو سترګو ځان ته بیمار وایم
چې د ستا نوم اخستے شمه نو ښهٔ یم

ستا لیدل لکه د خوب لیدل دی یاره
پهٔ دې خوب پسې لا مغشې وُدهٔ یم

لږ د ځان سره پهٔ زړهٔ کښې فکر وکړه
زهٔ خاطر دې چرې یوځلې پهٔ زړهٔ یم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

کوره چې رنګ مې سوے سکور نۀ یم
طاقت مې نشته ستا د زور نۀ یم

راځه د سترګو نه مې مۀ درېږه
سرې پۀ ژړا دې څۀ مېخور نۀ یم

دې اسوېلو ته مې تۀ نۀ ګورې څۀ
سوے پۀ اور یم سوے لور نۀ یم

ستم کړه تۀ منع کړے یې چا
زۀ لا خاطر مړے دګور نۀ یم

سپرلیه زۀ دې پۀ غُنچو کېږې نۀ یم
عادت پۀ داسې تماشو کېږې نۀ یم

کۀ راکوې نو سم شراب را کړه
زۀ دې ساقي هسې اوبو کېږې نۀ یم

اے خدایه بس ما خپله ورځ ولیده
د داسې ژوند پۀ تېرېدو کېږې نۀ یم

د ستا بانۀ د ستا رخسار پۀ خاطر
بې دګلونو پۀ اغزو کېږې نۀ یم [1]

تۀ ما خاطر ته هسې ست خو وکړه
چې خفه نۀ شې پۀ در تلو کېږې نۀ یم

---

[1] متن لیندوا دیوان کښې دا بیت د غزل مونږ دغه بیت دے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

یاره ستا مینې پهٔ اور سېځلے یم
دوږ به نشمه پهٔ زړهٔ داغلے یم

خودم قسم چې تر هغې پورې ژوندے یم
ږړ دې نهٔ پهٔ تش دیدن ساتلے یم

همېشه سر پهٔ زنګون پهٔ غم کښې ناست یم
یاره تا کله خوشحال لیدلے یم

خوار خاطر وائي چې دا کومه ګناه ده
چې لهٔ در دې بېنوا شړلے یم

○

○

ستا د منزل پهٔ منزلونو کښې یم
د د سېدو پهٔ امیدونو کښې یم

نهٔ مې دنیا نهٔ مې عقبا ګټلې
دغې سودا او دا فکرونو کښې یم

د ستا د رخسار به مې هېر نشي اشنا
ګڼهٔ د بهار پهٔ سرو ګلونو کښې یم

زما پهٔ زړهٔ کښې خو هم ته یې اشنا
دا نهٔ خاطر کهٔ د چا زړونو کښې یه

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ژوندی کله نهٔ ما پهٔ دی بې لهٔ خاورو [١]
نهٔ ما پهٔ دی نهٔ سا پهٔ دی بې لهٔ خاورو

چا چې خاورې ځان ګڼلے پهٔ ژوندون دے
هغه چرته کښې وُدهٔ دی بې لهٔ خاورو

د انسان سره چې غم مل شو نو کلک شي
دېوال کړے چا وبهٔ دی بې لهٔ خاورو [٢]

د خاطر رنګين غزل ته حېرانېږم
پهٔ دې خر خېر کښې څهٔ دی بې لهٔ خاورو

○

---

١ متن اومنه او دیوان کښې د (لهٔ) پهٔ ځاې صر چرته (د) لیکلے شوي چې صحیح نهٔ دے
٢ متن اومنه او دیوان کښې غلطه مصرعه داسې لیکلې شوې ده :
دېوال کړے چې اوږې دے چا لهٔ خاورو .

○

خرد به نهٔ تېرېږمه پهٔ سرو سترګو
تېر و تمه ستا پهٔ لېمو سترګو

مهٔ تور وه تورې بلا سترګې دې
پام چې در ته نهٔ شي د سپېرو سترګو

عمر لهٔ بې کار وی د ژړا سره
وهٔ چې ګورې چا ته پهٔ معصو سترګو

بس کړه د خاطر سره پخلا شه ته نهٔ
خلق وپسې عزت کړی د نېو سترګو

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به څۀ یوسي زما په تورو سترګو
زړۀ دې وړے لا پخوا په تورو سترګو

کۀ پروا کړمه خو زۀ به دې پروا کړم
نور دې څۀ کوي پروا د تورو سترګو

وړې سترګې مې د سترګو په هر لوري شي
کړم دې داسې وارخطا په تورو سترګو

کړې مې سترګې ستا د سترګو قدر دومره
ور به یې نۀ کړم د دنیا په تورو سترګو

نۀ خاطر دې د کجلو سلائي وے
ښکلولے دې اشنا په تورو سترګو

بیا دې سجی نۀ کړم په هغو سترګو
یو ځلې هم هغسې په مړو سترګو

نۀ مې شته په نورو سترګو شک د نړۀ
بس خو نړۀ مې غل دے ستا د غلو سترګو
زۀ یې کړم آشنا لۀ شوکیرو سره
یو مې پل خوبونه ستا قدو سترګو
نۀ یم چې د نړۀ په سترګو تا وینم
چار نا لیدلي په پردو سترګو
خپل مې واړه بد راځي په سترګو کښې
ستا د پاره خپل شوم د پردو سترګو
ستا دې اوښ دو ورو ځو ته حیران یمه
څومره ښکلې ښکارې په دې دو سترګو
خیر دے دا زما سترګې خو بدې شوې
ته خو را ته ګوره په دې ښو سترګو

څومره ترینه وُښې دی حیران یمه
سترګې د خاطر ستا لۀ مړو سترګو

ریډیو پاکستان پېښور (مسودات)

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما د وصال په شپه کښې تورله شپه سحر ليدلو
حال مې د ځان لکه مجنون هسې اوتر ليدلو

دريغه چې شپه وه د وصال خو تر قسمته پورې
زه په ديدن نه مړېدم چې مې دلبر ليدلو
بيا د سحر غمونو هله لمبې کړمه زه
سر ماښام مې نمر اوچت د غره په سر ليدلو[1]
نه يې لا هيڅ په سرو لبانو باندې نه يمه پوه
لا په اسمان مې چې د لمر په ځاې قمر ليدلو
په تصور کښې مې د ځان سره کول فکرونه
په هغه شپه چې به غماز جوړې محشر ليدلو
چې مې را ياد کړل هغه تېر د جدايۍ وختونه
له غمه ډک مې تر هغې پورې اختر ليدلو

خاطره بس کړه د وصال طمع پيدا شوه د يار
وائي رېبار چې مې جانان دې سرور ليدلو

[1] ستر لندنه او ديوان کښې چې دغه لرې معنى مصرع داسې ده:
د ماښام سر دسے نمر مې اوچت د غره په سر ليدلو

شوق مې ستا د ډېرو بېخودونو سره لاړلو
زور مې شو اوبه د ستمونو سره لاړلو

خوښ مې اننګې شولې د ښو ازغې مې هېر شولې
نېږه را نه بلبل شو د ګلونو سره لاړلو
ډېرې مې کړې ټينګې خو اخر مې اوښکې لاړلې
تاو د محبت د ارمانونو سره لاړلو
سترګې مې نيولې ستا د مينې په کاروان کښې
لاړلو نظر مې د ګردونو سره لاړلو
زه تر ننه لوګے شم چې به څه سوے ترې راشي
نېږه را نه د يار د ديدنونو سره لاړلو
څو نه واسې يار شته لکه زه په انتظار يم
ستورے د سبا هم د فکرونو سره لاړلو
څو نه به زما لېونے زړه پرې مشغولېږي
ستا د تورو زلفو د ځنځيرونو سره لاړلو

څو به دې مهار د عشق نيولے وي خاطره
ژوند در څخې هسې د وختونو سره لاړلو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

باد شو مه د عشق د ګړ نګونو په سرونو
په هوتم د لرې وطنونو په سرونو

دريغه چې د ستا د اننګو خوله هم نه وې
پرځې نه چې ګورم د ګلونو په سرونو
ستړګې به زما شي اخر غرقې په ژړا کښې
ګرځي چې کشتۍ د ګردابونو په سرونو
مات په ما نظر کړه چې سپېر ستړګی حق حيران شي
دود چې کړه د لمبو د محلونو په سرونو
هسې هم ايږې يمه د باد سره الوځم
سکور مې خوله نيسي د زخمونو په سرونو
ځان به خاورې نه کړم غم د ياره که څو وپرېشي
خاورې دې پرتې وي د تېغونو په سرونو

ښکلې به سر تيټ کړي ياره ستا په تصور کښې
د هر خاطره ستا د غزلونو په سرونو

څو به سره پټ د واړه په زړه ذره ذره يو
که دا دې خوښه نه ده چې هرچا ته دې ښکاره يو

يو دغه بېلتون دے چې عزت مو په کښې پروے
څو به په کښې وايو چې مدام دې در سره يو

ته زما په سرې شمعې نه ستا په انتظار کښې
هر کله چې وي نو مړه به د واړه په يو شپه يو

نه به کله وايم که دنيا په بله واوړي
ګرځې دې نور خلق موږ په خپله تماشه يو

پوخ به مې سوګند شي په ګړيو د څو د يار
اوس به د واړه څه رقيبه تورې په اوږه يو

راشه مروره چې مې شک له خاطر وځي
وايو به رښتيا چې دا په څه سره خفه يو

[illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ځکه مې نن په سوزېدو تېر کړو
چې مې پرون په مستېدو تېر کړو
زما خو ستا منزل مقصد دے اشنا
زړه مې له تهلو مرحلو تېر کړو
دلسوزي مه ګڼه تپوس همدمه
ژړګي مې عمر په لمبو تېر کړو
زما دا تېر ژوندون زما خو نه وه
ټول مې د ستا په تلو راتلو تېر کړو
یار بیا د چا له تورو زلفو نه ګرم
یو ځلي مرګ راباندې دو تېر کړو
لکه د شمعې بېګا ستا په طمع
ټول انتظار مې په سګو تېر کړو
زړه چې سپېلی ته ورځې نه یمه
ما د دیدن په رنګینو تېر کړو
ژوندو د عشق لمبې ژوندې غځه دی
سر مې له واړو ګړنګو تېر کړو
اشنا د ستا د بنګلو مخ په خاطر
ما خپل خاطر په سرو لمبو تېر کړو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

بنه شوله وېره چې انکار دې وکړو
زما د واړه عمر کار دې وکړو

خلق چې ښه ولې ګوري ورته
تا چې مخ پټ کړلو ګذار دې وکړو

د زړه زخمونه مې بیا هله شماره
کړه د دې خپلې خندا شمار دې وکړو

زړه لا ځغځه نه وایم چې داغ مې په زړه
ته لا خفه یې چې دیدار دې وکړو

خاطره زړه له تا نه چا وهلې یم
وار به دې راشي که لږ وار دې وکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خیر نۀ وم دې ثواب او دې عذاب ته
خو تصویر وم ستا پۀ دوو څوکښو محراب ته

ما وې تل به خوشحالي وي ستا پۀ عشق کښې
اوس مې نۀ پرېږدي غمونه اشنا خواب ته

ستا د سرو شونډو ارمان خو هله راشي
کله کله چې نظر وکړم ګلاب ته

یو ذره یې لرې نۀ کړلو د مخ نه
فکر یوړم د اشنا د مخ نقاب ته

نور یادونه مې پۀ یاد کښې رانه هېر شول
یو دوه نۀ راځي چې کښېنمه حساب ته

ظالمې زړۀ به زما هم داسې تک تور وي
چې خاطر وکړم نظر سرې کباب ته

زۀ یمه حیران د دنیا سترګو ته
ګوره کتے نۀ شي د چا سترګو ته
ستا د ښکلو سترګو بلا واخلمه
مخ دې کړمه سترګو بلا سترګو ته
راشه اهو چشمه لېونے شومه
سترګې مې صحرا دي د ستا سترګو ته
ستا چې خندنو سترګو ته ګورمه
راځي شي لۀ واره ژړا سترګو ته
داخو دې پۀ خپله اشنا کړې دي
ځکه مې نۀ ورېل کړې اشنا سترګو ته
ستا خندا برېښنا وه د فلک غوندې
بیا را نغله هغه ژړا سترګو ته
تا جوړې ازادې د راتلو کړې دي
ښکاري مې رنګینه فضا سترګو ته

نن خو مې خاطره ستا خاطر وکړو
بیا به نۀ راکوې سبا سترګو ته

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ته چې رقیب ته اشارې کړې دا د مل نښه ده
ته چې دا غلي غلي ګورې دا د غل نښه ده

کله یقین کړمه په دا چې مرور یې له ما
ما ته معلومه ستا په سترګو کښې د چل نښه ده

ته چې تپوس را نه مُدام کوې چې څۀ لټوې؟
زۀ چې دا لاس په سینه ږدم دا یې اول نښه ده

خاطره تا چې بېګا خوب کښې د هجران لیدلے
یقین یې دا دے اخرې ستا د اجل نښه ده

خوابډۀ ترا څه شې د خوږو هسې نامه پاتې ده
د بدو شپې دی او د ښو هسې نامه پاتې ده

تۀ را نه هېر یې خدایه هر څۀ پۀ دولت کړمه
د دعاګانو د ښېرو هسې نامه پاتې ده

پۀ سترګو ژړو او پۀ زړو کښې سره خاندو اشنا
مۀ کړه ګیلې د زړه بدو هسې نامه پاتې ده

پۀ دېره مینه کښې چې زۀ او تۀ پرې نۀ پوهېږو
د صفو ورځو او د شپو هسې نامه پاتې ده

چې پۀ پلو کښې به یې پۀ زړونو باندې اوږدګوځ
د ستا د صفي انګړ هسې نامه پاتې ده

صبا به وائې چې د خدای پۀ خاطر راشه لږه
پۀ ما خاطر کښې د ژوندو هسې نامه پاتې ده

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

بېګا ستا په انتظار ې مسې سترګې تو له شپه کړه
خندل دې ليدې سترګو چې سپین نمه راته کړله کړه

ور ته سر په زنګانه وم د وصال تمې ته غلے
ما به کله کله بنه کړه چې بېلتون راته قصه کړه

شو په منده نظر ستهے چې هر ستوری به چلبه کړه
چې د ستا په لود به تللو هغه ستوری به مزه کړه

ور سره به یې تره وچری کۀ شپه وچری دخاطر نه
په ترړا ترړا قدۀ شي خو وعده یې ستا پوره کړه

○

ك صحیح مصرع داسې ښکاري : خندېدل دې لیدي سترګو چې سپين نمه راته کړله کړه

○

لب د نقاب لرې کېدل زده کړه
زما په لوری سم کتل زده کړه

په جار خندا به رقیبان پوهه شي
پټ په لېمو کښې مسېدل زده کړه

اے زړۀ چې سم دا وارې ونۀ چوې
نکه تنها که ترې کېدل زده کړه

تۀ ما خاطر ته نصیحت مۀ کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ما په شوګیر تا په خوبو تېره کړه
شپه مې سپوږمۍ ته په ګیلو تېره کړه

بېګا راتغلې شمع دو یه اشنا
ما ټوله شپه په دربدو تېره کړه

مینه د ستا زما نور زړه سوزوي
هسې لمبه دې په ایرو تېره کړه

دا ما خاطر ستا لا خاطره اشنا
د هجر شپه مې په سلګو تېره کړه

○

○

رقیبه په خبر راغلې د اشنا خبرې کړه
پرېږده نورې نوې بس هم دا خبرې کړه

څو به پکې سترګې زه د اوښکو کړم
ګلفامه راشه راشه دغه بیا خبرې کړه
نورې دا غمژنې د جفا خبرې پرېږده
کله کله یادې د وفا خبرې کړه
سود مې کله کېږي د ساقي په پیمانو
د ټولې میخانې او د مینا خبرې کړه
نم مې شو د سترګو سپین د اوښکو په سیلاب کېږي
بس زړه شه راته وایه د خندا خبرې کړه
په خود نه یم تېرېس راځې مه کوه دهر
اشنا ما لېوني ته د صحرا خبرې کړه

خاطره چې ونه کړې د بل چا د غم سودا
د یار د تورو زلفو د سودا خبرې کړه

○

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

یا د شرابو نه نشې و باسه
یا خو ترېخ زما له خُلې وباسه

یا مې د زړهٔ رازونه مهٔ لټوه
یا دې صحرا ته قافلې و باسه

څهٔ لټوه تنګه دنیا که شوه دبه
زر مې د ژوند له ورځې شپې وباسه

د آشنا یاده نور مې مهٔ تنګوه
لهٔ دې سرایې نه قافلې و باسه

اور د خاطر د زړهٔ په خونه شو بل
ستړې د سترګو نه مې سرې وباسه

د سحر باده دا ارمان یوسه
یوسه په لوری د جانان یوسه

راشه ارمانه دا آرمان دې لرم
کهٔ مې خو ما سره د ځان یوسه

چې دې د حُسن چمن ترې نهٔ شی
راشه د اوښکو مې باران یوسه

ته چې مسکې شوې زما زړهٔ ته بنګلیه
دا د غمونو ډک جهان یوسه

خوبه زر راشه د آشنا سره
دومره خو راشه دا چشمان یوسه

لږ د خاطر کړه شمع روڼه خاطر
بهار دې راوله خزان یوسه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

لکه ګلې له مسېدو ډکه شه
باڼهٔ دا نېغ کړه له اغزو ډکه شه

چې ستا خوږو زلفو ته ښخه نهٔ شوه
زما شکنګل له زولنو ډکه شه

کهٔ يې هر څو درسره فسد نيولے
خو زما مينې له پېښتو ډکه شه

چې يې ژوندون له رنګينو نه ډک شي
بيا په غصه کښې له نشو ډکه شه

بس پښېماني له زړهٔ نه وباسه نن
وېرېږه مه له اشارو ډکه شه

چې تا يې هم ګرېوان ته خيرې ووې
هم ستا کوڅه يې له تېرتو ډکه شه

ښهٔ دې زړهٔ تش کړه چې بيا بيا نهٔ ولي
فضا زما له اسوېلو ډکه شه

بدخواه چې لاس په سينه کېږدي درته
د خيبر ځانګې له اغزو ډکه شه

خاطره يار دې په خيبر کښې اوسي
ټوله دره له سپېلنو ډکه شه

ستا له سپينه مخه زار زما زړګے شه
هم دا ستا نه سپېلنے اوهم لوګے شه

ستا په ژبه باندې هره ژبه خوند کا
اے اشنا يا اپرېدے يا پښتو دے شه

زهٔ او تهٔ د چا ژړا او خندا څهٔ کړو
زما او ښکې دې باران ته پسرلے شه

اوس د ګل ځنې تهٔ لرې شه رقيبه
يا پخپله باندې ګل شه يا ازغے شه

زهٔ خاطر دې نور خاطر کوے نشم
اے رقيبه کهٔ پوهېږې نو سړے شه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د هجران پۀ شپه ډېوه پۀ لاس کښې راغله
خداې خبر چې چرته تله پۀ لاس کښې راغله

رقیبان خو دې اوس ټول راله راتېر شي
چې یار راغے نو وسله پۀ لاس کښې راغله

چې مې صبر اُمید دواړه پسې خوړ کړل
چې لۀ ځانه خبرېده پۀ لاس کښې راغله

چې د سترګو د سرو شونډو او د زلفو
تصور چې یوه ځېره پۀ لاس کښې راغله

چې پۀ تلو کښې شوه مسکې نو بیا به راشي
اے خاطره بس راځه پۀ لاس کښې راغله

ترخو تۀ چې نۀ ږۀ کېږې کله کله
پۀ خوږو ښېرے مې کېږې کله کله

د دردمندو نظر هغو له پۀ کار دے
چې دلاسه دې بسۀ کېږې کله کله

چې اشنا د چا نه ورک شي موندے نشي
پسې ځان هسې ورکېږې کله کله

ښکاري یار سره نۀ دے اے خاطره
پۀ لېمو کښې چې اوسېږې کله کله

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ستا د ښکلي مخ شمع چې مې وه شوله
جوړه په محفل کښې توره شپه شوله

راشه لږه واوره د اُلفت قصه
بس دے نوره نه ږه کښې چې نه ه شوله

ډېرې وعدې ښې مې لبې لنډې ي
اوس دې هر يو کال راته وعده شوله

تا چې د خاطر خاطر ونه کړلو
ښه شوه ډېره ښه شوه اشنا ښه شوله

○

○

بيا به سره ګورو اوس ځواني ده درومه درومه
څوک کړي دومره غم څو ديواني ده درومه درومه

اوس ته ايله راغلې چې بس وخت د څنکدن شو
بيا راته ګرانيږي آساني ده درومه درومه

مې يې چې بازار کې د ښاښت دے ګرم شوے
هر شے په کښې ختلے دے ګراني ده درومه درومه

نه او ته خاطره نور په ځنځر سره خوابه يې
مينه خو هم دا پښيماني ده درومه درومه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

شکر چې نهٔ هم ستا د ښېرې شومه
اوس دې چې نهٔ ښکلیه د کوڅې شومه

نهٔ به په ځان څهٔ وکړم چې راشې تهٔ
واړه دې پهٔ طمعه کښې ذرې شومه

دومره درنزدې یم کهٔ څو لرې یم
لرې به شم نور کهٔ درنزدې شومه

نن خو دې خاطره چې سبا تهٔ وے
پوه دې نهٔ د مکر پهٔ وعدې شومه

○

○

کله چې پهٔ فکر کښې د ستا شمه
لاړ شمه لهٔ ځانه خو بیا راشمه

تهٔ کهٔ لرې ضد نهٔ خو پښتو لرم
اوس در سره څرنګه پُخلا شمه
خیال او تصور ته به سلام وکړم
نهٔ کهٔ د خپل زړهٔ پهٔ تماشا شمه
تاو چې شي د زړهٔ نه ستا د مخ لمبې
کړم چې بستا د زلفو پهٔ سودا شمه
نورې دې د مینې لارې سمې کړه
خدای خبر چې کوم پلو خطا شمه
عشقه راشې ځای لره دې را وستم
اوس به نهٔ د ستا نهٔ د دُنیا شمه
نن دې د پرون وه د راتلو وعده
نن څنګه پهٔ طمع د سبا شمه

وړې غریب نیولے راکتلی دی
لږه بهٔ خاطر ته پهٔ خندا شمه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دلا ږې خاوره شرم د ښېرو ځنې وتلے یمه
اشنا په تا پسې له تلو ځنې وتلے یمه

د آشنا مخه نور مې سرے ثر وسے نه شي
نه خو د اور او د اوبو ځنې وتلے یمه

په بنه ښېرو به دې نه لپ ور نا ښه مه اشنا
نړۍ مې اوس پوهه دے د ښېرو ځنې وتلے یمه

تا خو به نور راته خندلی وې چې داغ ده وش
که په ثرا دې د کوڅو ځنې وتلے یمه

دغه داغونه مې دی بس دومره خاطر مې وش
نور د کړلو د ګلو ځنې وتلے یمه

تو به خنګه تېرېږی په هوښیار باندې وختونه
نا پوه هسې تېر کړل په قرار باندې وختونه

هېڅ چرې هم سخیان خو د سبا غمونه نه کا
له شومانو نه تېرېږی په خروار باندې وختونه
دا تېر وختونه بیرته راځي له انکار سره چې تېر شو
ته راشه نور دې سم کړه په اقرار باندې وختونه
نه دے هسې کرم چې خوک په غم کښې درد و ند بنګاریږي
په هر چا باندې تېر شی په خپل وار باندې وختونه
ګوره د هغو په نهر وکښې نوره سودا نه وک
تېر چې شی د ښکلیو په بازار باندې وختونه
لکه باد هسې تېرېږی وخت په روغ او په بیمار
ورد برېږی نه ورد برېږی په بیمار باندې وختونه
د مغ دې تصور کرم خکه مغ مې د اسې تور دے
خبر نه یې کړل تېر مې په انکار باندې وختونه

ما خنګه به لتهون کړے د دنیا له غم نه خلاص یم
خاطر ما ښکلی تېر کړل په خپل یار باندې وختونه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما پهٔ مثال لکه پتنګ وکړنه
تهٔ دې د شمعې غوندې رنګ وکړنه

کهٔ دې کوثر شول نصیب د دیدن
بیا دې شهید د عشق پهٔ ننګ وکړنه

زمکه بستر وی لیونو ته مُدام
زړګیه تهٔ دې هم پالنګ وکړنه

لکه چې خوږ مره ستا غمونه دي وړې
پراتهٔ دې تهول په زړګی زنګ وکړنه

خاطر کچکول د ګدا واخستلو
اشنا دیدن په ځان قلنګ وکړنه.

د ستا د خولې چې فیصله ماته شوه
نوره د زړهٔ دې حوصله ماته شوه

شوندې دې هسې د پیدلې نهٔ وې
په زړهٔ دې بله څهٔ راتله ماته شوه
نور دې ساقي څهٔ جُرم نهٔ دے کړے
تشه لهٔ لاسه دې پیاله ماته شوه
کهٔ پهٔ عوض کښې دې هر څهٔ غواړې تهٔ
دا دې په برخه د سپېده ماته شوه
لاس دې لږ واکه چې جامونو ته ځې
ما بنام خو نهٔ دے چې روژه ماته شوه

خاطره پرېږده د دروغو توبې
نوره زما او ستا ناغه ماته شوه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور زهر په خوږو کښې د افسون مه راکوه
دا بس دے اشنا نور دا زړه چاودون مه راکوه

ته تل کړه ستمونه خو په خپله اے اشنا
سزا د رقیبانو په لمسون مه راکوه

چې خو وکړې وعدې نو هومره لا شې یې وعدې
دا دې وی در پاتې خو زبون مه راکوه

که زه چرې په خود وے نو په تا شیدا کېدم
په سترګو ماله بار بیا د جنون مه راکوه

هر څو که زه خاطر د اشنا اجل ته مخ شوم [1]
دکوږ مبارکې خو په ژوندون مه راکوه

[1] دیوان او منزل رنګ کښې مصرع داسې ده : هر څو که زه خاطر د اشنا اجل ته شوم

ته خو وایه نه به څه کړم — زړګیه لېونیه
څه به کړم او څه به نه کړم — زړګیه لېونیه

تا خو وې آبادی پرېږده ، ما خو پرېښوه دلته څه دی
په صحرا چې ګرځېده کړم — زړګیه لېونیه

چې اشنا کړی سترګې پورته بانه ستا په لور را درومی
نه یې کوم طرف کاږه کړم — زړګیه لېونیه

نه خاطر در ته حیرېږم چې په څه باندې راوین شې
چې په څه دې اوس وده کړم — زړګیه لېونیه

[1] منزل رنګ او دیوان کښې (ودنګه) دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څنګه چې شمع کباب په لمبو اور ولګېده
په ما دې یک تنها کله په هسې لور ولګېده

چې لرې در نن دې شوم د وصال په تمنا
د ستا د ګنګرو کانو په ما شور ولګېده
څنګه چې تش ګوګل دې راشه وکړه تماشه
د سوو فریادونو تنګ تکور ولګېده
زړګیه امید لنډ کړه پس له دې نور له وصاله
بېلتون دې ځوانی مرګ شي او س یې زور ولګېده
سپین مخ دې رابنکاره کړه د نقابه لکه نمر
ور بل دې پرې د ور یځو غوندې خور ولګېده

خاطره خدای خیر که بیا دیدن وکړې دیار[1]
چې بیا د غمازانو دا سې زور ولګېده

اشنا وې دا لړګی دی د خاطر دا سې پلو
رقیب وې ما زیګرشه په تن اور[2] ولګېده

[1] منزل لیس نسخه او دیوان خاطر کښې دا سې ده : څه خاطره خدای خیر که دیدن وکړې دیار
[2] منزل لیس نسخه او دیوان خاطر کښې "تتور" لکه شرېه ده ، چې معنی بدلوي او قافیه غلطوي

لوې دریاب د مینې نه شي په واړه زړه
شو مه یاره بیا د ستا غوندې په نه زړه

چې به خله کوې یم او په زړه بله
د هغه سره به مینه کړې په خله زړه

سوی د رنګ ته چې لې وکوره دلبره
ما نیولې ستا د حسن په لمبه زړه

بېګا ستا په انتظار کښې شمع رو یه
د هر ستوري سره پورته چې خاته زړه

بیا یې خوب واړه تښتونه او هیبت شي
د هجران چغې چې وشي په ودة زړه

یو غم نه دی چې یې وکړې اې خاطره
ډېر غمونه دي کوه یې په ساړه زړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

داسې بله شپه به په نصیب سره راځي
په عمر کښې راځي خو د رقیب سره راځي

خوشحاله وي په غم کښې هم[۱] بېداره شاملام
را دروي خوشحالي دې د حبیب سره راځي

څوڅې په تندي يې د ازل لیکلي نه وي[۲]
دومره زحمتونه د غریب سره راځي

خندېږي او ګډېږي سره ګلونه د صبا
نغمې چې د بهار د عندلیب سره راځي

نور خلق که رغېږي په دارو د طبیبانو
خاطر ته مرضونه د طبیب سره راځي

۱ـ متن لی‌نه او دیوان خاطر کښې املا ـ هم ـ شته، چې مصرعه یې وزن نه او بې معنی کوي
۲ـ متن چې ـ ترکیب مصرع يې معنی کوي

عکس د ستا نما د ستړګوله زنبار نه وځي
د زړه له کوره مې بېلتون په یوګذار نه وځي

دا ستا کوڅې له زه د دوږخان په خیال نه درځمه
چې تاو را تاو نشي د ستنې سوم نه تار نه وځي

اے شمع د ویه راشه نور دغه ضدونه پرېږده
چې په مئین دې هره شپه د انتظار نه وځي

د ستا د عشق په سمندر کښې مې ډوبند وجود پېږي
چې په رښتیا خو سمندر وي د انکار نه وځي

شپې د اوښکو د خاطر پسې ایله زیاتې شوې
ښکاري د ستا د ځوانئ اوبه د شو بهار نه وځي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

چې کته در ته لا د هجره نهٔ شم
د ستا سترګې چې ګوري د زړهٔ نه وځي
خداې دې هغه وخت را نهٔ ولي صنمه
چې ستا د دیدن شېبې د زړهٔ نه وځي
کهٔ د سترګو نه مې وځي د ستا سترګې
دې وېل کهٔ مې جرګې د زړهٔ نه وځي
موده پس سره یو ځاې شو پهٔ محفل کښې
ستا بانه مې ښ نښکي د زړهٔ نه وځي
جمع زړهٔ له اشنا چې زهٔ د ستا یم
چرته زلفې مې خورې د زړهٔ نه وځي
د مخ لرې کړه پلو زهٔ دې لوګے یم
چې مې ستا د مخ لمبې د زړهٔ نه وځي
ترهغې به دې رقیبه زړګے وچوي
چې خاطر د معشوقې د زړهٔ نه وځي

○

○

زړګیه تا وې چې دردونه څهٔ دی
دا پهٔ ګوګل کښې دې ترګونه څهٔ دی
زړهٔ پهٔ ښو مې وله څوک یې وینی
وهه وهه دا سترګګونه څهٔ دی
بس خو کهٔ مخ دے نو ګلنامه دے ستا
دا د خورشید قمر مخونه څهٔ دی
نهٔ ده اسانه اشیانه مې د زړهٔ
لا د ستم دې تندرونه څهٔ دی
د ستا منزل دې دومره نور لرې شی
ګوډو زړندو ته تیندکونه څهٔ دی
کهٔ چې ذرې کا نور نو لا به بنهٔ شی
ستا پهٔ فضا لا وسعتونه څهٔ دی
چې مرور وی یو ساعت یې ګوره
چې وی پښلا نو بیا ګلونه څهٔ دی
چې مرور یې پېښېدے څو نهٔ شي
ما ته پهٔ غلا غلا دیدنونه څهٔ دی
دا پهٔ خاطر ګلفامه ستا د شونډو
وی پهٔ خاطر دې پرهرونه څهٔ دی

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې پښېمان نهٔ شې پهٔ بیا کښې خهٔ دی
پرېږده راوګوره پهٔ دا کښې خهٔ دی

زما پهٔ اوښکو کښې خندا ده د ستا
یاره د ستا پهٔ دې خندا کښې خهٔ دی

شمعې د نن شپې نه سبا جوړه
سبا به مړه وې په سبا کښې خهٔ دی

زړهٔ مې یې ستړے پهٔ ټوپونو کړلو
ګله دا ستا پهٔ دې ګړوا کښې خهٔ دی

خاطره تهٔ چې ماته نهٔ شې کتے
لږ ده مې پوه کړه چې پهٔ ما کښې خهٔ دی

ګله د ستا د خندېدو شپې دی
زما د اوښکو د شېبو شپې دی

پهٔ دا لنډ تنګ وخت کښې مې حال وپوښته
دا مې د ژوند د تېرېدو شپې دی

پهٔ تا اختر اوس د ځوانۍ راغلے
دا تورې شپې د پسرلو شپې دی

د بخت سپوږمۍ ته به راښکارې ګله
اوس مې د ژوند د محفلو شپې دی

دا زهٔ خاطر در نه تپوس کومه
د بېلتانهٔ دې تورې څو شپې دی

خاطر د وینو غرغرې وکړلې
دا یې د ژوند د ختمېدو شپې دی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د ستا په غم کښې خوشحالۍ پټې دي
په دې زندان کښې ازادۍ پټې دي

زړه که ته غواړې نه لېونے خو نه يم
د مخ سره زلفې رسۍ پټې دي

په خوږو زلفو کښې راګوزې په چل
په دې ځنګل کښې دې هوسۍ پټې دي

په کومو سترګو به بيا بيا درځمه
په اشارو کښې دې ټګۍ پټې دي

خاندې چې جوړې شول د زړه زخمونه
ايله په ويښو يې خوږګۍ پټې دي

ځه شو په خوله چې دې رخصت راکړو
ستا په نظر کښې تسلۍ پټې دي

په سرو سرو ګورم تورو سترګو ته دې
چې په کښې څه بلا مستۍ پټې دي

ستا له سينګاره يې ځوانۍ شه لوګے
وېرې په خاورو کښې ځوانۍ پټې دي

د ستا په خيال زما خاطر شو ايرې
خو د اُميد په کښې سپرغۍ پټې دي

زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترګې دي
نورې نه وينمه سترګې که هر چرته سترګې دي

له هره دره وه تلې سترګې مې آشنا
که وړې دي که تېرې خو دې در ته سترګې دي
نه تل را ته مرسته په دې عمر مه شه جوړه
زما خو هم ګلفامه دې پرهر ته سترګې دي
د مينې سمندره سترګې غرقې مې کړې تا
وتلې مې له تا کله بهر ته سترګې دي
په اوښکو مې کړه سترګه وړه ونه مې د عشق
که ګل يې د مخ رڼې خو ثمر ته سترګې دي
را وه چې خبرې شه وړه په وخت سترګه د سبا
زما خو هم ختلې دې سحر ته سترګې دي

خاطره که خو غواړې نړه له تا د يار ديدن
نه نه شم ورکولے زما نمر ته سترګې دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نن خو ماته هسې بله دنیا ښکاري
تا چې نهٔ وینم نو ځکه دنیا ښکاري

تنګ کوګل یې دنیاشي چې تهٔ یادېږې
بې تا تنګه لکه کوګله دنیا ښکاري

بې لهٔ مانه هسې ګله صحرا ښکاري
بې لهٔ تا نه هسې ګله دنیا ښکاري

چې پهٔ هجر و وصال نه پهٔ کښې پوهېږم
دا رستا ده کهٔ يې خپله دنیا ښکاري

هیڅ خاطر دې خزان ونهٔ کړو خاطره
شګفته خپره او بې ګله دنیا ښکاري

زړهٔ چې کهٔ هرڅو رانه هرڅهٔ غواړي
هیڅ نهٔ دے خبر چې هرڅهٔ زړهٔ غواړي

اے ماشومه زړهٔ تهٔ رانه ښهٔ واوړې
مخه رانه غواړې چې ما نهٔ غواړي
تل به بې پروا وې ګرېونګونو نه
څوک چې خپل منزل ته رسېدهٔ غواړي
زړهٔ او د نظر ځنې دې خلاص کړمه
نور دې لا ښایست راځنې څهٔ غواړي
هرسړے دستا د دیدن وړ نهٔ دے
راخو هم زړهٔ غواړي هم لېمهٔ غواړي
خبر نهٔ کهٔ زهیر شوم ځان ته ګران شومه
بد هم پهٔ کښې وی چې څوک يې ښهٔ غواړي

خلق پرې تېر شوي لهٔ سرونو نه
ځلهٔ ورنه خاطر پهٔ تشه ځلهٔ غواړي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زما زړهٔ او د ستا سترګې سره پېږي[1]
نور به بد کا چې پهٔ دې منځ کښې ځانېږي

کهٔ خبر نهٔ راکوې خبر دے ښېرې مهٔ کړه
مئين زړهٔ چې ستا لهٔ مينې نهٔ صبرېږي

کهٔ دې غم پهٔ ما انبار وی پروا نشته
د کلونو لاندې غانګه نهٔ ماتېږي

چې مې ورتې اشنا وائي «خفه شوې؟»
زړهٔ مې ښهٔ شي پهٔ ګوګل کښې نهٔ ځائېږي

زهٔ خاطر داسې هېبت ستا د راتلو کړم
لکه پانه چې پهٔ ونه کښې رپېږي

[1] پوهېږي

ما وې نن به مې زړهٔ وچوي خو دردونه دی تېرېږي
پرهر دده ښهٔ کړې تپوسونه خو وختونه دی تېرېږي

جوړې تا اراده کړې د راتلو زما پهٔ لور دی
نن مې سترګوته د وړاندې مثالونه دی تېرېږي

جانانه زهٔ بې زغملے شم کهٔ وی د ستا د لاسه
هر څو کهٔ ستمونه طوفانونه دی تېرېږي

ستا د حسن پهٔ بهار کښې یاره نور بې رنګینی[1] نشته
د داد هر پهٔ خاطر باندې غمونه دی تېرېږي

[1] متن لیکنه او دیوان کښې د الفاظ نشته چې مصرعه بې مو معنیٰ کړې ده

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څهٔ چې پرې پهٔ ما زما د يار سره جوړيږي
خېر دے زما زړهٔ د انتظار سره جوړيږي

کله پهٔ يو رنګ شي بيا سل ځل پهٔ بل انداز
سل ځلې ديدن د خپل خپل وار سره جوړيږي

ګوره وارهٔ څنګه پهٔ سترګو کښې اقرار کا
بس خو د يار شونډې د انکار سره جوړيږي

څهٔ پهٔ خاطر کيږي نن د ښکليو پهٔ صفت
هغه وخت راغلے دے چې دار سره جوړيږي

د وخت د ګذارونو مې داغونه نهٔ جوړيږي
زما سره سپرليه ستا ګلونه نهٔ جوړيږي

يو ځلې يې وړاندې کړے ستا تصوير راله اشنا
هم مغزي زما هغه فکرونه نهٔ جوړيږي
راضي شه د يار غمه د دُنيا د غم سره
يو کوږ چې د ګړ زړهٔ پهٔ کښې برجونه نهٔ جوړيږي
اے زړهٔ ته راته وائي چې يار راشي څهٔ به کړو
لا خوب به ځني وړاندې تعبيرونه نهٔ جوړيږي
زهٔ خو يې اشنا لا د ځوانه لېونے وم
د عمر لېونو ته زنځيرونه نهٔ جوړيږي
زهٔ تا ته پهٔ قدم کښې او ته ما ته وېښ ولاړه
زما او ستا پهٔ منځ کښې پېغورونه نهٔ جوړيږي

خاطره يو ورځ نهٔ ده نن زړهٔ جوړ او سبا وران
چې وړې کوي غمونه هغه زړونه نهٔ جوړيږي

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به ایله څه دلبرونه پاتې کیږي
ګوندې یې یو ګرد چې یې د پښو نه پاتې کیږي

زړه مې چې اشنا د ستا د تللو نه پاتې کیږي
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کیږي

پېغلې مې د زړه د ملن ورژېدې لاړې
غم دې په کېږو د هرشو د نیرو نه پاتې کیږي

نه بلېدهٔ هسې اوږ دمغ دې، دا مې زړهٔ وهٔ
ګوره چې به سکور د سرو لمبو نه پاتې کیږي

تا چې په کړو وړو دعشق بوټی نږکیه
څکه سې لا ربې د پرندو نه پاتې کیږي

وی به مې ګواه سبا دا سپین سپین دیوالونه
دغه تور لوګی چې د ډیوو نه پاتې کیږي

یاد مې د دنیا له یاده مخکښې مخکښې سدی
څکه به د ستا د یادېدو نه پاتې کیږي

باده د بېلتون چې مې په ډېرې بیا را نهٔ شي
سترګې مې د یار د تماشو نه پاتې کیږي

زړهٔ له مې دارو دی او کجل مې د بصر دی
خاورې یې خاطره چې د پښو نه پاتې کیږي[1]

بیا را غلله شپه او څلند ستورې یار را نغې
بیا به مې خاطر نن د خوبو نه پاتې کیږي

[1] د دیوان کتابو مصرع داسې ده: خاورې دې بیا هلته چې د پښو نه پاتې کیږي

[illegible]

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سترګې دې کړه برندې چې وختونه وارخطا شي
زلفې کړه پرېشانه چې ګردونه وارخطا شي
څو به کړې وعدې راته د شپې او د سبا
ډېرې شپې وعدې کړه چې خوبونه وارخطا شي
زهٔ درته لهٔ پاره پهٔ محفل کښې کښېنه نهٔ شم
سترګې چې راواړوې نو زړونه وارخطا شي
عقله چې يې وينمه زلفې تار په تار
بس خو يو ګرېوان ته مې لاسونه وارخطا شي
دومره اے زړګيه! ځان ته مهٔ ښکلوه ښکلي
وبه چوې لهٔ واره کهٔ دردونه وارخطا شي
غلهٔ سره د مينې په محفل کښې چې يو ځاې شي
زړونه وارخطا شي، چې رنګونه وارخطا شي
مل ئې کړه د زړهٔ مې کهٔ پهٔ خُلهٔ نهٔ بيانېږي
داسې ادا وکړه چې دا دونه وارخطا شي
ځکه زهٔ خاطر دې دومره وصف کړم اشنا
پرېږده چې د خلقو درته زړونه وارخطا شي

مياشتنۍ «ژوندۍ» پېښور اکتوبر ۱۹۵۹ء

پهٔ اُرمان د نادانۍ شي چې هوښيار شي
خوشحالي او خوبي ورک شي غم يې کار شي

تخت و تاج او بادشاهي يې پهٔ کار نهٔ وي
پهٔ اُرمان د روغ صورت شي چې بيمار شي

پهٔ توبه باندې ډېر بد ښکارېږي چې زوړ شي
ښکاري ښهٔ چې پهٔ ځوانۍ کښې توبه ګار شي

لېونۍ پهٔ کاڼو لګي ورته خاندي
د هوښيارو ځنګدن پهٔ يو ګذار شي

خپله غمه د يار غم يې لښ مېلمه دے
تا به وکړمه وار وکړه کهٔ دې وار شي

تهٔ دې خپلې سترګې وګوره چې څهٔ کا
د خاطر زړګے به څرنګه قرار شي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

د دې دنیا نه چې ګلان ورک شي
غنې د بلبل به په بوستان ورک شي

دا ته چې ژاړې ستا ژړا هیڅ نه ده
لکه دریاب کښې چې باران ورک شي

هر مره چې سود په لیونتوب نه کیږي
چې په مشکل کښې مې ګریوان ورک شي

څو به لټومه ستا ورک شوي پلونه
چې د خاطر په کښې چشمان ورک شي

○

○

چې یې روښ دے د لیمو په پیمانو شي
سو دې کله بیا د لب په بهانو شي

څو چې خدای را کړے نه وي نو به ژاړم
د خیبر فصلونه تل په بارانو شي
که د ستا په نوم بدنام یم پروا نشته
لیونۍ غوبه نه تل په لیونو شي
زه د ستا لیونو سترګو نه ځار نه کړم
که خویونه دې د سترګو لیونو شي[1]
هغه شپه چې مې د ستا زلفې په لاس ورې
دغه شپه د سپیلنۍ د وهلو شي[1]

چې د زنې ګوټ ته دې نا شي پروا مه کړه[2]
لے خاطره خاطر تل د مېلمنو شي

○

[1] که دا دواړه شعرونه متن لرونه کښې نشته

[2] دیوان خاطر کښې دا مصرعه داسې ده: چې د زنې ګوټ له دې را غله ورې سپوږمۍ

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

ستا چې خوږې زلفې کوڅې را تاو شي
زما د زړهٔ څنې رسۍ را تاو شي

پهٔ هره پېره لوپټه کښې تاو شي
لکه وېرانه بر بوکه را تاو شي

نهٔ به مې بیا کړی لېونې دغرونو
نهٔ به دا ستا سترګې هوسۍ را تاو شي

پهٔ زړ بوږې خوبه وا نهٔ وېم لهٔ تا
نهٔ به خاطر ستا لهٔ څوانه را تاو شي

○

○

وړاندې به مې دا وې چې کا تهٔ به شي
اوس چې پهٔ ژوند پوره شوم وایم څهٔ به شي

وایم ستا بنړو ته د زخمي زړهٔ نه
بس دے کهٔ وي داسې نور ساړهٔ به شي

نهٔ وهٔ مې لهٔ داسې جدایۍ خبر
ما وې پهٔ ساعت کښې تلهٔ راتلهٔ به شي

وي کړو تېر چې را څه خلهٔ غواړې
ما وې چې کهٔ راشې نو خرابه به شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نهٔ یې پرېږدي دواړه سره مرهٔ به شي

هر وخت چې ژړا کړې خندا نشته دے
زړهٔ خو د خاطر اوبهٔ اوبهٔ به شي

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خزان لاړ شی بهار راشی ګلان خوشحاله شی
بلبل یې د چمن وی بوراګان خوشحاله شی

ښځ خو مهٔ راګوره مخ دې بل خوا واړوه
پرېږده چې ناپوهه رقیبان خوشحاله شی

شمع چې بلیږی د محفل د پاره خاندی
زړهٔ کښې داسې وایې چې عاشقان خوشحاله شی

راکړه جفاګانې، ستمونه کړهٔ غمونه وک
زړهٔ کے د خاطر وچوه خو چې خان خوشحاله شی

○

○

راشه پهٔ ګوګو کښې د جګر ګو خبرې نهٔ شی
چرته چې پهٔ سوزن کښې د پردو خبرې نهٔ شی

ډېره شپه ولاړه راشه چې لهٔ یو بل نه خبر شو
یاره پهٔ یو شپه د ټولو شپو خبرې نهٔ شی

وایمه لهٔ ځان سره چې دا به ورته وایمه
راچې شی آشنا پهٔ حوصلو خبرې نهٔ شی

زهٔ او تهٔ چې وو ینو لهٔ ورایه سره پوې شو
چا وې چې پهٔ سترګو کښې د زړهٔ خبرې نهٔ شی

یاره ستا د هجر او برېدو شپو شکېره کړے یم
ګوره چې ې اوس پهٔ اسویلو خبرې نهٔ شی

خدایې خبر خاطرهٔ زهٔ بیا چرته تهٔ بیا چرته
پرېږده اوس پهٔ تلو کښې د راتلو خبرې نهٔ شی

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

دا ستا پهٔ سترګو کښې به څهٔ پاتې شي
رقيبه يار کهٔ مې پهٔ غلهٔ پاتې شي

ستړے مزدور سحر وختي پاڅېږي
پهٔ شوګيرو مئين ووده پاتې شي

يو ځلې نيغ پهٔ دې لار تېر شه اَشنا
چې دې کاږهٔ واږهٔ کاتهٔ پاتې شي

افسوس چې ستا پهٔ خيال کښې څهٔ بنکاريه
دغه ارمان به مې پهٔ زړهٔ پاتې شي

وستايه ږېر د يار ترا څهٔ خاطره
چې پهٔ کتاب کښې دې خوابدهٔ پاتې شي

○

○

زړهٔ پهٔ دې نهٔ دے چې ناولے مخ دے
چې کوم يې خوښ شي هغه ښکلے مخ دے

مخونه ډېر دي خو دا مخ مې خوښ دے
والله يهٔ تهولو کښې وتلے مخ دے

پرېږده چې او ښکې مې بهيږي پهٔ مخ
دا بې ګناه جانان رتلے مخ دے

څهٔ وشو تا کهٔ ديدن بند کړو پهٔ ما
خاطر پهٔ زړهٔ کښې ستا ساتلے مخ دے

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

څوک چې ستا د ګرانې مينې طلبګار دے
هغه کله له غمونو نه وزګار دے

ستا سپېنګار زما په سترګو کښې غرېږي
چې په کوم لوري نظر کړمه بهار دے
د منصور خو هسې نوم دے په دنيا کښې
که يقين دې شي نو هر عاشق په دار دے
خندوی ، تغيروی چې ې ستا مينه
بس هم دغه ې خزان او هم بهار دے
دا رقيب دې څه په مخکښې مخکښې کيږي
بس د ستا را باندې هر منت ګزار دے

که دې يار له سترګو وتو خاطره
خپل غزل مخې ته وېسه دا يار دے

مياشتنۍ ، غُنچه ، پېښور
آګست ۱۹۶۰ ع

○

خوږ خوږ دي د مينې په ترخو کښې انتظار دے
ښکلي تماشه په تماشو کښې انتظار دے

ستا لندو وعدو چې په ما خوږ مره اوښ دي کړي دي
ښه دے چې د ژوند په ورځو شپو کښې انتظار دے
مه کړه ضبطه مه چې راله او ښکي و چې نه کړي
ورېږي دې د چا په دې شپو کښې انتظار دے
تا چې د وفا پلو په ما باندې و نه نيوه
ما ته څه د هجر په غمو کښې انتظار دے
لاړې د اُميد د زړګي شنې پاڼې ې وچې شوې
بيا درته سپرليه په راتلو کښې انتظار دے
ما وې چې که نن نه وي سباله به دې خوښه شي
بس ې درته کړے په اسرو کښې انتظار دے
کله به شي ستا د حُسن شمع راته بله
ګران راته د زلفو په تيارو کښې انتظار دے

ښه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلې وه
ښکليه ستا ديدن په سرو لمبو کښې انتظار دے

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خدایه خو سره چې وفا زما دلبر دے
چې لا غمه یې زه مرم پۀ ده اختر دے

د هجران د لاسه شب و روز ژړېږمه
ځکه داسې یې پۀ اوښکو ګریوان تر دے

یا خو زه ورته نظر کولے نۀ شم
یا خو دے وړې پۀ لحد [illegible] دے

اوس یې سود پۀ بل بشر د زړګی نۀ شی
چې لیدلے یې د یار بنګلے بشر دے

تور باڼۀ د یار د غشو پۀ مثال دی
چې ویشتلے یې زما د زړګی سر دے

درېغه زۀ خاطر خوږوه پۀ سپل قصور کې
چې پۀ څۀ باندې زما نه مرور دے

ما وې ځان را ته اشنا د ستا پۀ څېر دے
دې وې ورو دستي به ته پوه شې څۀ وائې څېر دے

دې وې زړۀ ګڼه څېرې ستا زما پۀ زلفو
ما وې ستا هر یو کلپ ورته کاوش دے

دې وې زۀ یمه هر سحر پۀ مېړو روڼه
ما وې زړۀ زما د لوږو غوږو نو شر دے

دې وې بیا ته مخ ښکاره کړه که پښتون یې
ما وې هر پښتون پخوا له سره تر دے

ما وې زۀ خاطر دې هر وخت یم پۀ طمع
دې وې را شه دلته کښېنه غم یې ډېر دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شاید چې حُسن دا اشنا مې دلبر نه ړک دے
د زړهٔ جهان مې د لوګو د اسویلو نه ړک دے

خوبنه مې ستا په بېهو غشو د ه ویشتنه د زړهٔ
ګنې وطن خو هسې یاره د ازغو نه ړک دے

د ستا نصیب شه خوشحالي د بې غمۍ خوبونه
زما د خوار غریب نصیب د شوګیرو نه ړک دے

نمر مخې مخ ته مې لهٔ ورایه ناخبر کتلی
نن را ته څکه دا جهان د پلوشو نه ړک دے

راشه ګلونه ګواهان دی په صحرا کښې زما
چې ټول چمن زما د اوښکو د شبنم نه ړک دے

دا حسرتونه دا غمونه تنګ ګوګل زړه کښې
لهٔ دې خوګو ښه دے هر څوک د تیارو نه ړک دے

زړهٔ مې یو ه د لیونتوب په کښې سودا کړله
بازار د حُسن خو لهٔ ډېرو تماشو نه ړک دے

همدمه مهٔ را یادوه دا تیرې هېرې قصې
زما زړګے خو مختنے لا د ګیلو نه ړک دے

زما خاطر یې لهٔ شکونو لهٔ فکرونو ړک کړو
د مخ کتاب دې راله راوړه د قیصو نه ړک دے

تک تور سوے د ستا سوے ود بل دے
چې دې اور د بنګلي مخ تر مې لاندې بل دے

چې څو څم په مکتب لا منزل زیاتېږی
اشنا ستا د دې منزل څنګه منزل دے

نن چې بې شک په کومه لار دے سودائی شوم
نو زړهٔ مې هېڅ موندلے نهٔ دے خو ستا پل دے

چې اشنا دې په کښې اوسی اے خاطره
خیبر وګڼه حرم کهٔ څو شړل دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوږه ږیږي پهٔ زړهٔ کی باندې چې غم دے
د آشنا سود به پرې نهٔ شی وائی کم دے

زهٔ چې مست پرېشان او سرګردان یم
هر یو غم یې لکه زُلفې پیچ وخم دے
د هجران د لاسه شب و روز ژړېږم
راشه یو وارې پهٔ سترګو مې تور تم دے
هغه خاوره مې دارو ده کهٔ چا راوړه
پهٔ کوم ځای باندې یې ایښے چې قدم دے
ټول عالم یې په صفت د سخاوت کا
ګیله څهٔ کړم چې د خپل نصیب مې کم دے
زهٔ خوشحاله مست شوم پهٔ خندل یې
خلقه ما او پهٔ جانان کښې کوم یو کرم دے
چې دلبرې پهٔ ژړا پورې نن خاندی
نن مې ځکه شوے مې د سترګو کله نم دے

حکیمانو له مهٔ درومه خاطره
د یار شونډې دې پرهرله مرهم دے

ستا پهٔ انتظار کښې ماته کال څهٔ دے
دومره لا ماندهٔ نهٔ یم ستا خیال څهٔ دے

سوزی هم هغه چې پرې بلیږی اور
خانده لے اشنا تا ته ذغال څهٔ دے

تاکهٔ پهٔ شالهٔ کښې پټه ولیدم
بیا به داسې وائې چې مشال څهٔ دے

زهٔ دې هر یو غم د زړهٔ کی داغ کړم
ماته لا د ستا پهٔ جبین خال څهٔ دے

ما خو درته وېل ژړېږه مې مهٔ کوه
وګوره خاطره اوس دې حال څهٔ دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

چې نړه مې ستا په تور دے په بل تور مې پېرزو نه دے
نظر چې ستا په لور کړم په بل لور مې پېرزو نه دے

اے مجبوره چې مې وړانه نه کړې دا د نړۍ خونه
ارمان په کښې د یار کړمه په کور مې پېرزو نه دے

دا نه چې صبر بنا پست باندې شپه دا دے زما زړه
د ستا په مخ دې سوزې خو په اور مې پېرزو نه دے

په غیر ستا د محفل ځنې یې نه شي ځه گذران
د ردوی به خاطر خو په پېغور مې پېرزو نه دے

○

○

چې لب نظر مې د بصر پاتې دے
چوړ چې منزل ته ډېر سفر پاتې دے

شپه که اوږده د خوږو زلفو ده شو
وار دې د سپین مخ د سحر پاتې دے
ناز دې د مینې د لمبو ځنې زړه
لا مې په مینه کښې خیگر پاتې دے
تېر شو د شپې وکړه که وکړې یقین
ستا انتظار را نه سحر پاتې دے
د انتظار ډېرې چې تنه نه شي
اوس خو شپه تېره شوه سحر پاتې دے
ما خو د ستا په سر وطن گنڼلو
خبر شه اوس را نه خبر پاتې دے
نه او انکار له تا په کومو سترګو
لا مې د تن د پاسه سر پاتې دے

نه د رېبار په خوله رخصت شکه شم
د یار خاطره چې خبر پاتې دے

○

[illegible]

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سترګو دې چل چې د خندا زده کړے
سترګې زما چل د ژړا زده کړے

په لنډو پلوونو به یې څنګه ځمه
ما خو تل تګ چې د صحرا زده کړے

ن دې ونهٔ وې په وعدهٔ کښې راته
هره وعده کښې دې سبا زده کړے

خاطره طمع د وفا مهٔ کړه
اشنا خو یو چل د جفا زده کړے

د ځان سینګارولو کښې مسکې وې ما لیدې
زما د زړهٔ په سوزلو کښې مسکې وې ما لیدې

پروت یې څهٔ پرواه ستا په ګذاب نهٔ وه صنم
زما په زړهٔ ویشتلو کښې مسکې وې ما لیدې

شاید چې وه د زیاده حیرانتیا یې هغه وخت
ائین ته په کتلو کښې مسکې وې ما لیدې

خفه یمه په دا کهٔ بنهٔ یې ستا لهٔ سپې کړم
رقیب ته په وئیلو کښې مسکې وې ما لیدې

لبان دې لکه پانې انګې يې سرهٔ ګلونه
سحر چې ته په ګلو کښې مسکې وې ما لیدې

خبرې په غصه کښې کېږى هم د چا خاطره
اشنا چې په کتلو کښې مسکې وې ما لیدې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اشنا يې نن ليدهٔ تېرې وعدې را يادېږي
دا وصل که هجران دهٔ چې ګيلې را يادېږي

○

بس دهٔ يې ستا ارمان پهٔ نيمهٔ کښې نن ختلو دا[1]
را نهٔ چې ماته نورې مرحلې را يادېږي
منم چې فراقجن به نن سبا را يادېږي[2]
لهٔ ما چې اشنا لاړهٔ ماته شپې را يادېږي
کهٔ هر څو شرې، نن يادله چې هېر دې نشم بندهٔ[3]
پخوا يې لا پهٔ نيمهٔ کښې اوسېدې را يادېږي
وم دومره لېونے ستا د پرېشانو زلفو نهٔ
چې چرته څو به خاورې بادېدې را يادېږي
زما د نېکۍ يادشو د مخکې نظر سره
پهٔ هېڅ نهٔ هېرېدلې هم داسې را يادېږي
دا نهٔ چې اَهو چشمه اوس يې غختې ستا بېزهٔ
د ستا خمارې سترګې لا نېې را يادېږي

○

بېکا چې شمع دويه هر څهٔ هېر دهٔ د خاطر
د ستا د محفل ښکلې تماشې را يادېږي

○

[1] مصرع بې معنی ده

○

زما د اُميدونو ورځې شپې وغزېږي
هر څو ستا د منزل که مرحلې وغزېږي

اوس چېرته ترېنه لاړ شم لېونے چې کړه يار
هر ځاې کښې يې د زلفو زولنې وغزېږي

نمر مخنيه اوس دې سپې لارې ماته کرهکړکې
نظر کهٔ ستا د مخ پرې پلوشې وغزېږي

چا هسې داسې ډېرې چې خاطر کړو يار پخلا
پهٔ دې د رقيبانو جنازې وغزېږي

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښکلې وې ، وخندېدې شونډې
خود به د سترګو خوښېدې شونډې

دا ته چې لاړې شونډې صبغ و نه وې
بس ځکه په تا به یادېدې شونډې

سترګو له نه ځکه قسمونه ورکوم
زړګیه ته کله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کښې رپېدې شونډې

پوه شومه په دې چې په کنځل کښې څنګه ښکارې
وخانده یو ځل چې په خندل کښې څنګه ښکارې

ستا د تصور په یو جونګړه کښې اوسېږمه
ته خو راته وایه په محل کښې څنګه ښکارې

څو مره به په باغ کښې ته په غوټو کې خپل ځان ته
ګله د آشنا په سره منګل کښې څنګه ښکارې

سترګې یې په ما کښې دي چې ګورمه هر چا ته
نن راته اے شمعې په محفل کښې څنګه ښکارې

تا به په آئین کښې ځان لیدلے په یو رنګ وي
راشه د خاطر په هر غزل کښې څنګه ښکارې

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اے ګله! چې ستا ږوکې د خندا نه سترګې لاړې
نو خود يې لېږې برېږې د ژړا نه سترګې لاړې

نرګيه! پس له دې به يې د ستا په سترګو ګورم
نظر يې وه اشنا، چې لاړ، زمانه سترګې لاړې
هم دا دې بد رنګه شوه مه ګړه ښار له راهزنانو
اے ګله! د دوستو وړاندې يې له تا نه سترګې لاړې
ما وې چې که ورګورې نو اوس بيا مخ پټوې
نو کوزې يې ګريوان ته له حيا نه سترګې لاړې
بورېل ته په کاته شو او په نهونو زلزلې وې
محفل ته چې ته راغلې د هر چا نه سترګې لاړې
لږ را شه شمع رويه! لږې وګوره چې څه شوم
د ستا په تماشا کښې يې له ځانه سترګې لاړې

نو څه شو که مرې د خاطر سترګې په تا نه شوې
چې ډېرې داسې ورېږې له دنيا نه سترګې لاړې

مياشتنۍ «قند» مردان

(غزل نمبر) جولائي، اګست ۱۹۸۹ ع

که دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بيا به څه کړې
که نه عادت له دې بلا سره شم بيا به څه کړې

در ته کښته نه شم حېران يم د اشنا سېنګاره
تا يې چې داسې په اشنا وکړل په ما به څه کړې

څو به ښېرې او دا ډېرنه تل ته ماته کړې
چې يې پېرزو نه وې دعا صفه اشنا به څه کړې

چې څه يې وکړل صفه يې تول وکړل په تا خاطره
دا به چې تا له په لاس راشې په اشنا به څه کړې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د پېره خوشحالي به نهٔ ده بيا را نه مېرېږي
کله کله غم راکوه تل چې مې ياد به رېږي

زهٔ دې يم لږکے پېښېدے نهٔ شي را نه شمې
خدا پېږو د دنيا نه پهٔ تيارو کښې به بنکارېږي

ما ته د اشنا د وعدې مر يو ځاي اشنا دے
اے وړ يه نظر ته پهٔ هيڅ هم نهٔ مرېږي

ستا به د خاطر نه وي پهٔ زړهٔ کښې خهٔ تېرېږي
دومره بې پروا يې چې پهٔ مخ کښې مې تېرېږي

[illegible]

لکه مجنون غوندې ګرځم پهٔ بيابان در پسې
وايم پهٔ خُلهٔ ليلیٰ ليلیٰ څيرې ګرېوان در پسې

نهٔ شوم خبر نهٔ د وصال له خوشحالي نه چرې
لکه وحشي ګرمه غمونو د هجران در پسې

نهٔ دې اشنا يم نهٔ چې بيا را ته آشنا ووائې
پروا مې نشته دے پهٔ تا نهٔ ګرم خفګان در پسې

چې ته بيا نهٔ وائې پهٔ ما چې ته شيدا نهٔ يې ته
کهٔ د کمرو مې ګذار نهٔ ګړو خپل ځان در پسې

پهٔ حال خبر شه چې نزدې را نهٔ شې خواله زما
چېرې پهٔ لاس ګرځې خاطره رقيبان در پسې

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

راشه اے ماهِ تابان پهٔ توره شپه کښې
يم تر زلفو پرېشان پهٔ توره شپه کښې

لهٔ تېکرو بې پروا يم ستا پهٔ عشق کښې
لکه بحر يم روان پهٔ توره شپه کښې

پهٔ خندا مې ستا قسم وی شمع بويه
څو به کړمه دا ګريان پهٔ توره شپه کښې

زهٔ خاطر د ستا د زلفو نه پار نهٔ کړم
ماليدلی دی ماران پهٔ توره شپه کښې

چې د سترګو دی ښکار زړهٔ زما سترګې
چې يې نهٔ شی کړے پوښتنې زما سترګې

زړهٔ کچکول کړمه د اوښکو پهٔ زنځير کښې
چې درګورم شی نمځنې زما سترګې

مرګ ژوندون دے لبِ رانګوره د نرګسه
درنه غواړی جوړه بخښنې زما سترګې

دهر چا دې ديدنونه مبارک شی
وينې ستا د پېرزوينې زما سترګې

پهٔ ژړا باندې خوږ نهٔ شی چې زهٔ ژاړم
ډکې ستا د در لسنې زما سترګې

ستا د سترګو کړی خاطر چې نهٔ درګورې
هسې نه چې دی ويارنې زما سترګې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوږ د هرې يوې کوڅې شوې زما سترګې
چې د ستا سترګو ته غلې شوې زما سترګې

ستا منزل ته به د زړهٔ په سترګو رسم
په تلو تلو کښې مرحلې شوې زما سترګې
څهٔ زوخونه پرې ډګرمې اوښکو اوړې
په ژړا د غم پخې شوې زما سترګې
چې سبا بېګا يې ستا په در کښې نيسم
خوږ د هرې يوې نامې شوې زما سترګې
بيا مې هغه خپلې سترګې خپلې نهٔ کړې
چې لهٔ ځانه نه په دې شوې زما سترګې
اوس په دم کښې د يار زر ځل ديدن غواړي
د اول نه ډېرې ښې شوې زما سترګې

نهٔ خاطر به په ترخو زړهٔ اوس عادت کړم
چې په تا باندې خوږې شوې زما سترګې

میاشتنۍ غنچه ستمبر ۱۹۶۰ع

د ستا چې نهٔ وينم دا تورې سترګې
په کار مې نهٔ دی دا راپورې سترګې

نهٔ به يې د بل سترګو ته پورته نهٔ کړم
د ستا په پل مې دی نسکورې سترګې

ساقي د ستا پيمانه څهٔ کومه
چې د اشنا مې دی مېخورې سترګې

خاطره ژاړه لهٔ هجرانه سره
په تصور کښې خو يې ګورې سترګې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څه وشو چې ستړګې دې په تا باندې خوږې شولې
چاته پورته نه شوې چې دستا په لور کږې شولې

ګوره دا ګرېوان مې چې وحشت څنګه تار تار کړلو
نه شلېږي دستا د زلفو ځنګه حلقې شولې

ما خو ټول چې دستا ځله وېره آسانه ده
ګرانه شوله څکه دومره ځلې چې راپسې شولې

اوس هم ستا د مینې افسانه زما په شونډو ده
خوږې افسانې مې په نړګوتی کښې ودرستې شولې

ستړګې د خاطر که ستا په ستړګو تېر وتلې دی
ګورمه دا بدې که زما په حقله ښې شولې

تا به کتو غل چېرته خاطره د ورک شوې زړه
نه ګورې چې تا ته داشنا ستړګې بس غلې شولې

چې اشارې کړې ایسار به یم ولې
چې پښیمان یې تیار به یم ولې

په یو ساعت کښې مې بیا بیا ژړوی
چې اوس ژړېږم قرار به یم ولې

دریغه چې مړ دې دستم نه وې زه
چې نه مړ کېږم ازار به یم ولې

نور به دې څه وکړي بانه په خاطر
ټول دې پرهر کړمه ویر به یم ولې

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوښکې نهٔ کمیږی خوږا ماتې شوې
تا چې خــــندا وکـړه نورانیاتې شوې

څوځلې د اوښکو سره درغلم
داڅنګه جـرګې او ننـــواتې شوې

څو به ګوری ستا سترګې نماسترګې
لږې دې وی خپږ دے هو چې زیاتې شي

تا چې د خاطر سره څهٔ کړی دی
خپږ دے اشنا دا چې درته پاتې شوې

تهٔ به پهٔ زړهٔ کښې ماله څهٔ راکوې
کهٔ راکوې ماله به زړهٔ راکوې

منځ به نهٔ شم ستالهٔ دره ځنې
پهٔ دې دې نهٔ یم کهٔ څهٔ تهٔ راکوې
څهٔ لوې اختر دې د ځوانۍ تېرکړلو
تهٔ به لاسونه ماته بسهٔ راکوې
داسې چل وکړه چې زړېږ ودودېږم
سبا به بنګلیه یوه لمبه راکه
داخوشحالی به ماته څوک راکوی
چې تړل غمونه راله تهٔ راکوې
چې پروند او ګورهٔ دې کړم نو ماله بهٔ شي
اوس خو به هرڅهٔ پهٔ کالهٔ راکوې

ضد لهٔ خاطره سره مهٔ کوه تهٔ
کهٔ یو اوان راله پهٔ خُلهٔ راکوې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

تۀ ما ستا بلې یو پۀ سله نۀ یې
دا تۀ زما پۀ وینا څله نۀ یې

کۀ څوک خپل ځان درته ذرې ذرې کا
خپله کوې تۀ د چا خپله نۀ یې

دا تۀ خبر چرته یې چې نۀ یې نۀ یې
هر وخت زما سره تۀ څله نۀ یې

خاطر به هم پۀ تا اعتبار کوي لا
تۀ خو هم هغه یې څۀ بله نۀ یې

○

○

هر څوک کۀ چې د زړۀ قرار غولوله راځي
پوهېږم ولې نه چې قتلولو له راځي

بلبل کړې د ګل وصف کۀ بهار وي کۀ خزان
بورا تۀ خو یې بس یو ښکلولو له راځي

غمونه د اشنا زۀ اوس پۀ هیڅ نۀ هېروم
اے غمه د دنیا کۀ هېرولو له راځي

ارمانه د اشنا شه د اشنا سره مېشته
چې زړۀ ته د خاطر ازارولو له راځي

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

داسې راته ګورې لکه ته چې راته ګورې
نیغ مې لهٔ زړګی وُځي کاږهٔ چې راته ګورې

کله چې د زلفو ورېځ لرې کړې لهٔ مخه
شی دې پلوشې ښکلی بانهٔ چې راته ګورې

هغه وخت لږ ویره وک تهٔ چې مخ راځنې پټ کړې
داسې معلومیږی لکه ښهٔ چې راته ګورې

تهٔ زما د زړهٔ نه د خپل حُسن تپوس وکړه
زهٔ به درته ووایمه څهٔ چې راته ګورې

نن خو مې خاطر وکړه چې مهٔ راته راګوره
زهٔ درته کتے نهٔ شمه تهٔ چې راته ګورې

سندرې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوس راته هیڅ نهٔ شي خطا ده
لهٔ هر ځهٔ هر څهٔ وو تمه
ګرانه اشنا دا ئې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

نهٔ در ته خندګه هېرېدمه — خپلو وعدو ته دې وشرمېږه
تا چې خندل نهٔ ژړېدمه — لهٔ هغو شپو نه وشرمېږه
هېره زما تو له دنیا ده
شام و سحر دې یادومه
ګرانه اشنا دا ئې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

غر پهٔ غر نهٔ ورځې صحه — چې وي ګرځېدلي لغر په راشي
در ته پهٔ زړهٔ کښې به ئې ساتمه — پرېږده چې مور به پهٔ جنازه شي
زما پهٔ سترګو کښې حیا ده
نهٔ ئې پهٔ ځهٔ دروا ړومه
ګرانه اشنا دا ئې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

تل به پهٔ هر چا داسې کېږي — پهٔ داسې خلقو چې اعتبار کا
لهٔ خپله ځانه چې خبر نه ئې — لهٔ نورو څو به ئې ګذار کا
د ښکلو مینه بې وفا ده
نهٔ به ئې ځهٔ در ته ستایمه
ګرانه اشنا دا ئې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

خاطر خو مهٔ وے در کړلي — اوس ئې ژړوندون اختیار دې
هغه چې تا در ته خندلي — نهٔ ئې د نورو خندا تور دې
زما د زړهٔ خوښه ژړا ده
ځکه ئې نهٔ قرار ومه
ګرانه اشنا دا ئې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

د دواړه ځایه د (لڅ) په ځای (د) لیکل شوے دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې مې سترګې دیدن د اشنا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دُنیا نهٔ کا

نهٔ به څنهٔ کړم ګریوان چې یار راکړي ګل
پهٔ زخمونو ملهم به کېږدي د کوګل
هسې هسې مې یار خندا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دنیا نهٔ کا

ایله زُلفې یې اوس غُنچې ته جوړې شوې
د واړه شونډو یې خندېدو ته جوړې شوې
مل به څنګه زما سودا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دنیا نهٔ کا

د ستا مخ ته زما نظر ورسېدو
هغه اور مې سم تل تر ځیګر ورسېدهٔ
بې لهٔ سوزه خو هیڅوک ژړا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دُنیا نهٔ کا

اے خاطره ګیلې د خپل یاره مهٔ کړه
ته طمع د دل اناره مهٔ کړه
اے شباب خاطر د هیڅا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نړۍ دُنیا نهٔ کا

شوې د زړهٔ سترګې سپینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

لبانو ستا نهٔ د ښامار پهٔ شان خوړلے یمه
نهٔ دې د سترګو پهٔ بڼو باندې ویشتلے یمه
څهٔ مې لهٔ خُلې نه تورې وینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

پهٔ دې هجران کښې به تر څو پورې کړېږمه زهٔ
شام او سحر لکه ماشوم غوندې ژړېږمه زهٔ
اوښکې مې څهٔ پهٔ مخ رنګینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

چې ته کوې پهٔ ما ظلمونه راته پېغور دے صنمه
خاطر کوی در ته سوالونه پهٔ زړهٔ یې زور دے صنمه
وهم رباب لکه د مینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نهٔ ومه خبره زهٔ، تا چې زړهٔ با بُللے دے
تا وروې ربېار ته پس لهٔ دې به څوراځُو
خبر دے کهٔ تش تور ې دې پرون زړ کے شپلےدٔ
خیال ې وهٔ سنګار ته پس لهٔ دې به څو راځُو
وبنا یه څنګر راته اوس د زړهٔ ګی سر راته
وایه د بڼو غشو پهٔ کوم کوم ځاې ویشتلے دے
لاس کښې آئینه ې وه کړې چې کینه ې وه
ما کتل رخسار ته پس لهٔ دې به څو راځُو
څنګه مرې در شمه پهٔ حال دې چې خبر شمه
لاس کښې دې رقیب راته ډک تور پک نیولے دے
یو ځلې در غلے وم ورپسې دې زغلولے وم
غلے وم دیدار ته پس لهٔ دې به څو راځُو
ما چې کوم ستم کړے اوس ې پهٔ تا کم کړے
دا د ځوانئ ولړ پهٔ ما نن سبا راغلے دے
شو خاطر غلام د ستا کړې به تل سلام د ستا
پرې ې ږده دربار ته پس لهٔ دې به څو راځُو

نن خو را ته مهٔ وایه چې نا — ترسبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مینا — ترسبا
وو وایه اشنا راته، تهٔ زما تعبیر نهٔ یې
وی چې تل پهٔ خیال کښې ې تهٔ صفه تصویر نهٔ یې
بله راته ښکاری د ا دُنیا — ترسبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مینا — ترسبا
راکړه ساقي داسې مئ چې شي زما او ستا نشه
هم پرې د چوپتیا نشه هم پرې د دنیا نشه
جام د لبو راکړه پهٔ بیا بیا — ترسبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مینا — ترسبا
نن خو دې راجمع څهٔ پهٔ مُشیو کښې کیفونه دی
ستړګو پیمانو کښې دې رنګ پهٔ رنګ ستونه دی
ګُلې د خاطر شه پهٔ ربنتیا — ترسبا
سو دې ساقي نهٔ شي پهٔ مینا — ترسبا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

طلب کړم صنم چم په چم
لوند يې کړېوان دے ځاڅي يې نم

مينه وفا دې نشته
په چا پروا دي نشته
وېره له چا دې نشته

کوه ستم طلب کړم صنم

رنګ يې تک تور صنمه
سوے په اور صنمه
ګومه شور صنمه

وکړه کرم طلب کړم صنم

مينه بهار دے دستا
چمن ګلزار دے دستا
خاطر مالیار دے دستا

د ګل په چم طلب کړم صنم

ے منزل ګندار ديوان کښې مصرع داسې ده ـ چم په چم طلب کړم صنم

چې سترګې نه وباسی، زما او ستا نه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنيا نه

زما او ستا دلته څه دی، خويږه مينه
دا خو هر چرته کېږی، چې داسې وينه
ځان له به جوړ کړو بوستان، په بيابانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنيا نه

خو به په وېره سره، ديدن په غلا کړو
په انتظار کښې سره، بېګا سبا کړو
ته شه له زلفو تېره، نه له کرېوانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنيا نه

دا ټک د مينې زړونه، به دواړه يوسو
ځه چې ځنګل ته لاړ شو، هلته به اوسو
يو دې چار ګل په پوښه، بل دې پېزوانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنيا نه

دا مې په خوا خاطر کښې، نه وو صنمه
چې زه خاطر به شمه، په خاطر جمعه
ځکه چې ستا له غمه، درېږم پرېشانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنيا نه

ے منزل ګندار ديوان کښې (د) دے

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د سړي نه کال ته وړېږ غمونه
لۀ داسې ژوندنه مرګے ښۀ دے را دې شینه
الله دې خیر کړي

ستا د ممانو فریادونه
هیر به مې نۀ شي
لکه د زانو قطارونه
هیر به مې نۀ شي
پاس پۀ اسمان کښې جهانونو سره ځینه
الله دې خیر کړي

د پښتنو فقیره ژوندَه
خنګه به تېر شي
تېر خو به شي پۀ لوږه تنده
خنګه به تېر شي
پۀ مصیبت به دې څوک سر ته ر سوینه
الله دې خیر کړي

نوم د پښتو راځي هر شو
څوک مې یا دېږي
غم د هغوی را سره پېر شي
څوک مې یا دېږي
څوک چې د قام او د اولس خدمت کوینه
الله دې خیر کړي

خاطره هغه خلق ستا یه
پۀ خپل کتاب کښې
تل پۀ بار بار دغسې وا یه
پۀ خپل کتاب کښې
چا چې سرونه پۀ وطن وړکړي دینه
الله دې خیر کړي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شو کیږي توږلې په سبا سبا کېږي تېرې شوږې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
ستا د بنا پسته ستړګو د یاره ګلوره ماته بشکلیه یاره
څومره لمبې مې په زړګي باندې تېرې شوې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
د خدای د پاره بس کړه اشه کله مرور دې را څخه خفه
ستا د راتلو په انتظار مې سترګې ستړې شوې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
دا ته چې لاړې د بل چا شوې زما د زړه څخه جدا شوې
زما دا سترې شپې کېږي دې تېرې شوې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو
خاطره زه ځان ته حیرانه یمه کله لېرې ګورې بس روانه یمه
د پېغلتوب ملګري توږلې دا نه کېږي شوې
پرېږده چې وژاړم په چغو چغو

د قافیه درسته نه ده

واوره صنم زړه مې نه شي له تا نه
ویلې نه شم زه څه له حیا نه

دغه ستا د مینې درد و نه بنه دی په ما
زړه مې د ستا د پاره واټي چې وی دې په ما
واوره صنم

په کومه لاره بشکلیه چې قدمونه کېږدې
زه به د مینې په زړه باندې داغونه کېږدې
واوره صنم

زړه مې له خپله کوره تښتي چې راشې صنم
خاطر به ګران دې په ما چې په خنداشې صنم
واوره صنم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

پهٔ تش دیدن باندې يې زړونو مشغولېږه
څُم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

لهٔ صرچا پته پته ستا یارانه به کړمه
تا له چې درشمه نهٔ ښځهٔ بهانه به کړمه
پهٔ انتظار کښې يې لهٔ ځانسره ژړېږه
څُم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

کړم دا وعده درسره چې تا به هېڅ نهٔ کړمه
یو ساعت يې لهٔ تا به پهٔ نور ځهٔ تېر نهٔ کړمه
پهٔ دې سودا يې ُودهٔ کېږه راوینېږه
څُم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

نښه د ستا او زما ، ماهِ تابان شو سره
بل يې کاروان د ستورو پهٔ کهکشان شو سره
د سبائی د خیال خوبونو کښې زنګېږه
څُم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

ځان ته دا تُوله دُنیا خاطره ما وکړنه
پهٔ کښې يې مخ او زُلفې بېګا سبا وکړنه
د نړهٔ پهٔ مینه يې پهٔ ستر ګو کښې اوسېږه
څُم مهٔ خفه کېږه بله ورځ به راشم

ــه ګ په ریان او مشرانه کښې (د) دے

تهٔ چې پهٔ مرګ زما رضا يې
ما ته قبوله دلربا يې
ستا رضا ده چې دا سې ژړېږم
پهٔ عالم کښې دا سې ګرځېږم
پهٔ محبت يې نا رضا يې
ما ته قبوله دلربا يې

عاشقي وه پېدا لهٔ اوره
لېږ زما سوی زړهٔ ته وګوره
جوړ پهٔ معنیٰ قیمت بها يې
ما ته قبوله دلربا يې

خاطر ته ګوره دا سې حیران دے
پهٔ محبت کښې ستا بندیوان دے
يې کبرجنه بې ریا يې
ما ته قبوله دلربا يې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوبنه دې شوه وله زما داشنا مینه
اے زړه غمګینه

اے زړهٔ زدې شه
خاورې ایرې شه
څې بې دستګو د زړګي وینه
اے زړهٔ غمګینه

راشه کهٔ وینې
د زړګي وینې
د یار په غم کښې چې دوی راځینه
اے زړهٔ غمګینه

خاطره داشپې
تا نه جدا شپې
جوړې د وصال شپې د یارکه دینه
اے زړهٔ غمګینه

اوس به وطن د سروګلونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
ځنډ به د بنګلو نکهتونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
بلبله ستا د تماشو ورځې دی
راشه هم دا دې د نغمو ورځې دی
نه چې لا مغه د ازغو ورځې دی
ځان کړه په خود اوس د ګلو ورځې دي
راشه چې ژوند دې د ګېڼو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
اوس به تول بوټی سره ځان ونباڼي
څوک به ګلې، څوک به ګلان ونباڼي
لاله به هم خپرې ګرېوان ونباڼي
هم به بلبل شور و نغان ونباڼي
اوس به بنا خونه د رنګونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

جونه به ولونه د وربل جوړوی
په کېنې ځاېونه به د ګل جوړوی
سرو سرو غنچو ته به منګل جوړوی
په آئینو کېنې به کاګل جوړوی

رغه جهان به له نازونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

ښکلی ځلی به په شملو کېنې بندی ګل
او رس خو به جونه په کمڅو کېنې بندی ګل
پېر ارمانونه به په زړو کېنې بندی ګل
ځوک به د زړه په پرهرو کېنې بندی ګل

دا مې به زړونه په داغونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

زه کوم ژړا د چا خندا نه وینم
چې مې لیده هغه رڼا نه وینم
ګل د رخسار چې د آشنا نه وینم
زه نور ګلونه د دنیا نه وینم

ځوکه جهان له دیدنونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

د ارمانونو لوے جهان رنړوی
زړه په ګوګل کېنې چې جانان رنړوی
د مینې ګل را نه هجران رنړوی
نه کړی خاطر د غه بوستان رنړوی

د مغ کتاب دې د رازونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

څه به د ښکلو نګهتونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړگے مې غواړي شمع رویه سوزېدل
راشه یوځل

ارمان مې دا دے کۀ پوره شی
د رنځ دارو مې د اشنا سره لیدل
راشه یوځل

خو به شوګیر کړم راته وایه
واړه خوبونه راځنې وتښتېدل
راشه یوځل

کۀ دیدن کړې تلوار را وکړه
همزولې راغلې خوروی مې تور وبل
راشه یوځل

عاشقان ګوره حال یې څۀ شو
لکه پتنګ چې پۀ لمبو وسوزېدل
راشه یوځل

سوال د خاطر منظور کړه یاره
جفا دې پرېږده د وفا وکړه کتل
راشه یوځل

نن دې وربل پۀ کوم پلو دے
بیا به سوزېږمه نۀ   اور را ته بل دے

د ګوند کاروان مې دے دغم خړو ګړ روان کېږي
واوره فریاد مې د جرس پۀ اوازونو کښې
تلے دې پل پۀ کوم پلو دے
بیا به سوزېږمه نۀ اور راته بل دے

ترڅو د هجر دا اوږدې شپې او تیارې به وینم
سبا د وصل به وی لرې کۀ نژدې به وینم
د ستا منزل پۀ کوم پلو دے
بیا به سوزېږمه نه   اور را ته بل دے

خاطره نن دې کۀ لږ سم راته کتلي وے
واړه بنا بسته به دې لۀ زړۀ څخه وتلي وے
د کتو چل پۀ کوم پلو دے
بیا به سوزېږمه نۀ   اور راته بل دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستړې نيولې دي ما ستا په رخسار کښې
او به او به شول توری ئې په خمبار کښې
ما چې ليدلے، ستا ښېو کښې پل دے
غم د وحشت، وحشت راسره مل دے
اوس مشغولا کړم په دغه لار کښې
او به او به شول توری ئې په خمبار کښې
نه در رسيږی نه درته غږ شي
نه رانه خمب شي نه رانه نښ شي
داغه ژوندون دے په انتظار کښې
او به او به شول توری، ئې په خمبار کښې
يار يې له بنګلو سره روان دے
دې تماشې ته خاطر حيران دے
تکه سپوږمۍ وی، ستوری قطار کښې
او به او به شول توری ئې په خمبار کښې

زما په طمع به کړې تېرې رختونه
زه دې ياره نه يم   دومره وزګاره نه يم
چې درته کېږم
ماته را ياد نه دی څوک زه په ځوانۍ کښې يمه
په زړګی غم نه لرم په خوشحالۍ کښې يمه
زه لېونے يم چې کوم دومره فکرونه
زه دې ياره نه يم   دومره وزګاره نه يم
چې درته کورم
لېونی نه يمه چې، د خپل سودا کومه
په تا دې اور بليږی زه څه پروا کومه ۱
چې بيا مسرورې راته نه کا پېغورونه
زه دې ياره نه يم   دومره وزګاره نه يم
چې درته کورم

---

۱ مسرور نه اورېدلی کښې دا مصرع داسې ده :
لېونی نه يم چې دا سودا کړم — په تا دې اور بليږی زه څه پروا کړم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تورې سترګې دې اشارې کا — سرې شونډې دې لبې کا
نر کیږه راته وایه — چې زه کوم طرف ته لاړ شم

کله بانۀ راته اڼغې کا — پښې د ګلو اڼګې کا
چې مُسکې شې بیا سترګې مرې کا — سرې شونډې لبې کا
نر کیږه راته وایه — چې زه کوم طرف ته لاړ شم

بیا چې ارمان د بسرو تۀ وي — کړه چې څۀ دې نن پۀ زړۀ وي
چې مې خلق ټول تماشې کا — سرې شونډې لبې کا
نر کیږه راته وایه — چې زه کوم طرف ته لاړ شم

د انتظار پۀ تورو شپو کښې — دا دې خاطره پۀ تیارو کښې[2]
خپلې اوښکې دې ځان ته ډیرې کا — سرې شونډې لبې کا
نر کیږه راته وایه — چې زه کوم طرف ته لاړ شم

[1] متن لرته اردیوان کښې (متن) نشته
[2] متن لرته کښې دا بند نشته

دومره وزګاره نۀ یم چې خپل ځان ووینم
چې پۀ ائین کښې ګورم آئین پریشان ووینم
جانانه ډېر دریسې کړمه ارمانونه
زۀ دې یاره نۀ یم دومره وزګاره نۀ یم
چې در ته ګورم
زۀ چې ګورم له څمه مئین سوزیږي په ما
لکه د اور پۀ شان سینګار ځلیږي زما
خاطره مۀ راځه بلیږي سره اودونه
زۀ دې یاره نۀ یم دومره وزګاره نۀ یم
چې در ته ګورم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې تر سبا به مې ژړا په تا پسې کړې
را یاد دې هغه شپې کړې
زما نا ترسه یاره

دلبره ښه دې راته معلوم یې
مستې خوږه چې ته ماشوم یې
ګله نهیر په ما مظلوم یې
چې نه پوهیږې له هغو سره وعدې کړې
را یاد دې هغه شپې کړې
زما نا ترسه یاره

چې ستا د مخ په تماشا وم
دغه وصال وه که جدا وم
نه یم خبر په څه سودا وم
چې تماشا مې ستا د مخ د تماشې کړې
را یاد دې هغه شپې کړې
زما نا ترسه یاره

چې په غمونو کښې دې ګېر کړم
اوس دې دلبره څله هیر کړم
که دې یو ځل په دیدن سېر کړم

ګنې له غمه به دې مړ شم بیا مړې کړې
را یاد دې هغه شپې کړې
زما نا ترسه یاره

چې د اغیارو زما یار شې
بس اوس مې قتل ته تیار شې
اشنا زما څخه ویزار شې
پرواې نشته خو په خپله مې ذبې کړې
را یاد دې هغه شپې کړې
زما نا ترسه یاره

څنګه قبول دغه بېلتون کړم
څه بې له تا په دې ژوندون کړم
دلبره مینې دې مجنون کړم
جانانه اوس را پورې ټوقې مسخرې کړې
را یاد دې دغه شپې کړې
زما نا ترسه یاره

دستا چې نه یمه د چا یم
راغلې دایم په خندا یم
مړ ورو نه یمه پخلا یم
خاطره بیا که مړ ورو شوم نو ګیلې کړه
را یاد دې هغه شپې کړه زما نا ترسه یاره

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تېر به د ستا د حسن وار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما
چې نهٔ را درومې اشنا نو وعدې خاه کوې
هغه پرون دې غهٔ وې ن چې بیا بیا کوې
زما یقین ستا په اقرار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما
ستړګې مې بې له تا نه د چا په لور نهٔ ګوري
د ستا له مخه خُنې مخ نه نور نهٔ ګوري
مرې به کله په دیدار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما
نهٔ د بل چا د مینې اشنا څهٔ طمعه نهٔ کړم
نهٔ به له نوره سره ستا مینه سمه نهٔ کړم
په ما خاطر دې کهٔ اعتبار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

له منزلونه او دیوانه کښې (چې) دے

چې نهٔ را درومې یاره ته، منع دې کړم یاد زما
نهٔ شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما
ان د یو ساعت مهمان د لې
واوره زما یو خو ګیلې
تېر به شي ستا شباب، سر دې نهٔ کړو مراد زما
نهٔ شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما
چا ته بنکاره کړم خپل څنګر
نهٔ کړې پروا پرې دلبر
نورې دې خوک چې پې واوري دغه فریاد زما
نهٔ شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما
کهٔ بنهٔ دې شي په سر زما
وي دې پیشکش دلبر زما
وائي خاطر شه نار له تا، نشته باقي جانبداد زما
نهٔ شومه پوه په خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زهٔ جهان ځهٔ کړم چې نمر مخیه یاره تا ووینم
ښکله دنیا ووینم ښکله دنیا ووینم

ستا د کاکل په تورو شپو پورې لا شپې ځهٔ دی
ستا د سرو شونډو انګو پورې غنچې ځهٔ دی
دی تماشه یې د ژړا چې دې خندا ووینم
ښکله دنیا ووینم ښکله دنیا ووینم

دستا په مینه کښې د خلقو خندنے خوښ یم
خود خپل عقل نه وزګار شم لیونے خوښ یم
راسره غم د لیونو شی چې صحرا ووینم
ښکله دنیا ووینم ښکله دنیا ووینم

ګله چې ما خاطر ته یاد شې ټول جهان ګل شی
له ډېره هجره ضریو ګل یې د چشمان ګل شی
خدای خبر بیا چې زهٔ به ستورے د سبا ووینم
ښکله دنیا ووینم ښکله دنیا ووینم

د قام ځلمو ستړې مو پوره ته کړې خپل ځان وګورې
چرته کښې ورسېدهٔ، وګورې جهان وګورې

دقام ځلمو زمونږ همدغه د ختو ورځې دی
دا مو د ژوند د ښه کېدو د خوشحالو ورځې دی

د نمر په څېر خپل طاقت په ټول جهان خور کړې
په خپل همت هر چرته نوم د پاکستان خور کړې

شاته نور مهٔ ګورې په وړاندې خپل قدم کېږدې
په ورانو لارو باندې مهٔ ځې قدم سم کېږدې

له مخې لرې کړې ازغی ځان ته ګلونه کېږدې
شی چې اغیار در ته حیران هلته کښې پلونه کېږدې

مونږ له چې مخې له راغلی وار خطا تللی دی
ځلمو زمونږه ځنې ډېر ځلې په شا تللی دی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تاسو هم واورئ چې پېغور ته نظر تېر نه شي
د پاکستان خلمو میدان کښې مو سر تېر نه شي

د مشرانو تل خلمو نصیحتونه نه وی
دا مو دے وخت د ترقۍ تل دا وختونه نه وی

ملا مو د قام خدمت ته وتړئ چې سیال شئ پکښې
دا تنګې لنډې کړئ اوارې چې خوشحال شئ پکښې

چې ښ یې ونه کړئ خلمو بیا به یې ګله وکړئ
د خپل وطن خدمت ته پوره ته شئ په خپله یې وکړئ

یو بل ته مه ګورئ ، له ځان هر یو مالیار جوړ کړئ
د پاکستان د هر یو کوټ ځنې ګلزار جوړ کړئ

د دښمن په خونه تندر د اسمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
شان و شوکت دے زمونږ
جاه و حشمت دے زمونږ
د قربانۍ په ډېرو وینو د امکان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
دا ډېرې مه کوه
هسې د پکې مه کوه
زړه د فولادو نه د هر یو مسلمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
غم د بلا نه کوو
د چا پروا نه کوو
مقابلې ته د دښمن زمونږ یو ځان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
مونږ د خپل کور کړو فکر
هم د خپل ورور کړو فکر
فکر مو دا دے چې کشمیر کښې هندوستان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ځانګړی پۀ شان وو اول
حیران پرېشان وو اول
اول وو ځانګړې اوس دریاب ترې بې پایان جوش
چې پاکستان جوړ شو
هر امتحان ته ولاړ !
دغر پۀ شانته ولاړ
وائي خاطر چې کلک پۀ شانې د سندان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

ستا د هلال ستوري مدام اختر دي زمونږ
د ستا مثال ستوري بنکاري نظر دي زمونږ
د ستا د اقبال ستوري سر او بصر دي زمونږ

تل ځلیږي پۀ تا چې یې روښان وطنه
د پاکستان وطنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library